LANŽHOT

zpravodaj městského úřadu

2 2007
ročník III.

Cena: 10,– Kč

Výstava v mateřské škole

Léto

Kde je to k lásce zvoucí seno v loži léta?
Kde jsou ty horké dlaně vzrušeného vánku?
Komu pod lunou sova letem zrak oplétá,
nebo z něj křídlem vymetává tíhu spánku?

Kde je ten potok rozvlněný těly dívek,
toužením vysvlečených bíle do nahosti?
Kde jsou ti chlapci nesoucí je na barvínek,
jakoby k letu okřídlení vášnivostí?

Kde je to bujných, mladých koní plavení,
na kterých léto pádí proti Času?
Ležíme na strnisku žití ztracení,
jak zrní stářím vydrolené z klasu…

Paměť je plachetnice plující právě proti tomu větru, kterého má plné plachty vzpomínání. V paměti je častěji průvodcem snění, jehož tužby se nedočkaly nikdy naplnění. V paměti je léto vždycky žhavé sluncem i láskou. Paměť je plná obrazů mladosti, jehož hříchy jsou odpustitelnější než chyby stáří. Paměť je často pochybováním duše, kterého jako pootevřených dveří k vstupu do ní využívá ten nejhorší druh jejího pocitu – MARNOST! Naše paměť je na vině, že nás spaluje tesknota, která rozleptává jistotu duše o smyslu života…

Jož. Uher

„Mamince pro radost“

Dne 11. května 2007 se uskutečnila v prostorách mateřské školy vernisáž výstavy dětských prací pod názvem „Mamince pro radost“. Zahájení se s úspěchem zhostily všechny třídy.

Hlavním výtvarným tématem byl Den matek. Další práce vycházely ze Školního vzdělávacího programu – děti malovaly zážitky z hodů, zvládly zdobení dýní, zpracovávaly podzimní plody a kalendářní rok ukončily práce oslavující adventní čas. Jaro děti „přivolaly zhotovením a následným topením Moreny“, barvením a zdobením vajíček. To vše bylo k vidění na naší výstavě, která byla velmi zdařilá, což potvrdila velká návštěvnost spoluobčanů.

Ještě jednou děkuji za Vaši přízeň a příspěvky na výtvarný materiál a určitě zase něco, pro Vaše potěšení, vymyslíme.

Dana Baťková, ředitelka mateřské školy

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

určitě mnozí sledujete, jak pokračuje stavba domu s chráněnými byty. Letošní mírná zima nám umožnila stavět i v lednu a únoru, takže stavba je v určitém předstihu proti původnímu plánu. Zatím je přihlášeno 25 zájemců o bydlení v tomto domě, z toho je 5 s trvalým bydlištěm mimo Lanžhot. Podle pravidel pro uzavírání nájemních smluv na byty v domě s chráněnými byty budou přednostně přijímáni občané, kteří mají trvalé bydliště v Lanžhotě. Pokud se nepřihlásí dostatečný počet místních zájemců, budou přijímáni i cizí. Kdo by měl ze spoluobčanů ještě zájem, může se do konce července přihlásit. Začátkem srpna dostanou přihlášení zájemci bližší informace o podmínkách a způsobu jejich přijetí do domu s chráněnými byty.

Ke zvýšení bezpečnosti na hlavních komunikacích připravujeme vybudování zpomalovacího ostrůvku v Komárnově u odbočky na Šlajsu. S výstavbou tohoto ostrůvku souhlasil zástupce dopravní policie i Správy a údržby silnic. Ostrůvek bude jednostranný, tzn. že zpomalovací pruh bude na vjezdu od Slovenska, na výjezdu z Komárnova bude průjezd volný. Projekt je již připraven, čekáme na stavební povolení.

Další zpomalovací ostrůvek požadujeme vybudovat na vjezdu do Lanžhota od Kostic. Je totiž připravován projekt na rekonstrukci celé komunikace od Moravské Nové Vsi až po lanžhotský kostel. Součástí tohoto projektu bude na naši žádost i zpomalovací ostrůvek, který bude umístěn pravděpodobně mezi hřbitovem a mostem. Od mostu po kostel bude povrch odfrézován, položen nový a po obou stranách silnice budou vyhrazeny odstavovací pruhy. Zahájení prací je plánováno na rok 2009.

Na ulici Masarykova (u cukrárny) hodláme zatím místo budování zpomalovacího ostrůvku umístit radar měřící rychlost projíždějících vozidel. Minulý měsíc po čtyři dny od 8 do 15 hodin zde byl umístěn radar mobilní, který měřil počet vozidel dle rychlosti, počet vozidel v průběhu dne, rychlost v průběhu dne a další údaje. Vyhodnocením výsledků bylo zjištěno, že v době měření projelo úsekem ve směru od Břeclavi průměrně tisíc vozidel denně. Průměrná rychlost vozidel byla 49,1 km/hod., 85% vozidel jelo stejnou nebo menší rychlostí než je 60 km/hod. Maximální naměřená rychlost byla 111 km/hod. Průměrná redukce rychlosti díky radarovému přístroji byla 9,5 km/hod. Na měřeném úseku byla zjištěna dopravní špička od 14 do 15 hodin.

Zastupitelstvo schválilo záměr umístit radar na určitou dobu a po vyhodnocení výsledků rozhodne, jestli se radar ponechá, nebo se vybuduje zpomalovací ostrůvek. Radar je vypůjčen od firmy Stavba a údržba silnic s.r.o. a je již v provoze.

František Hrnčíř, starosta města

MĚSTO LANŽHOT

Z Á P I S
o průběhu 4. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot konaného dne 7. června 2007 v zasedací místnosti MěÚ v Lanžhotě

Starosta p. František Hrnčíř zahájil 4. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot (dále jen „zastupitelstvo města“) v 19,00 hod. a všechny přivítal krátkým proslovem.

Bod č. 1
Zahájení – určení ověřovatelů
Starosta konstatoval, že informace o konání zasedání byla zveřejněna na úřední desce Městského úřadu Lanžhot, v místním rozhlase a v místním kanále kabelové televize Lanžhot, a to 7 dní přede dnem konání zasedání a dále konstatoval, že je přítomno 20 členů zastupitelstva, zastupitelstvo je tedy usnášeníschopné.
Přítomni, omluveni, nepřítomni: viz prezenční listina – příloha č. 1 zápisu
nepřítomen – Ing. Havel Hromek
Zapisovatelkou byla jmenována paní Anna Moučková.

Starosta vyzval přítomné, zda mají připomínky k programu. Připomínky nebyly vzneseny. Přednesl tedy návrh nového rozšířeného programu zasedání, který byl rozdán při prezenci.
Usnesení č. 1:
Zastupitelstvo města Lanžhot
s c h v a l u j e následující program zasedání zastupitelstva města
1. Zahájení - schválení programu jednání
- určení ověřovatelů
2. Kontrola usnesení
3. Zpráva z jednání rady města
4. Zpráva finančního výboru - plnění rozpočtu
5. Úprava rozpočtu – rozpočtové opatření č. 3
6. Prodej, koupě nemovitostí
7. Rekonstrukce sběrného dvora
8. Měření okamžité rychlosti
9. Dětské hřiště
10. Žádost Oblastní charity
11. Jednací řád finančního výboru
12. Jednací řád kontrolního výboru
13. Žádost o prominutí platby z nájmu půdy
14. Žádost o půjčku – Region Podluží
15. Potvrzení členství města Lanžhot v občanském sdružení Místní akční skupina Dolní Morava
16. Různé
17. Závěr
Hlasování č. 1: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Ing. Ludmila Dandová prohlásila, že kontrola zápisu z minulého jednání zastupitelstva, konaného dne 8. 3. 2007, proběhla bez závad.
Starosta konstatoval, že zápis z předchozího zasedání byl řádně ověřen a je vyložen k nahlédnutí v úřadovně MěÚ. K zápisu nebyly vzneseny připomínky a je proto považován za schválený.
Starosta navrhl ověřovatele zápisu o průběhu 4. zasedání zastupitelstva města. Navržena byla pí Lenka Topolanská a p. Miloslav Dřevo.

Usnesení č. 2:
Zastupitelstvo města Lanžhot
s c h v a l u j e za ověřovatele zápisu o průběhu 4. zasedání zastupitelstva města pí Lenku Topolanskou a p. Miloslava Dřeva.
Hlasování č. 2: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 2
Kontrola usnesení
Kontrolu usnesení provedl Ing. Vladimír Pardík. Konstatoval, že pověření koupí rodinného domku čp. 141 nebylo realizováno z důvodu nepřipravenosti prodeje ze strany Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. V další části pokračoval zprávou z jednání kontrolního výboru. Zpráva je přílohou č. 2 tohoto zápisu.
Diskuse: bez připomínek

Usnesení č. 3
Zastupitelstvo města
b e r e n a v ě d o m í zprávu kontrolního výboru.
Hlasování č. 3: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 3
Zpráva z jednání rady města
Zprávu z jednání rady města přednesl p. Ludvík Svozil. Zpráva tvoří přílohu č. 3 tohoto zápisu.
Diskuse: bez připomínek

Usnesení č. 4
Zastupitelstvo města
b e r e n a v ě d o m í zprávu z jednání rady města.
Hlasování č. 4: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 4
Zpráva finančního výboru – plnění rozpočtu
Zprávu předkládá předseda finančního výboru Ing. Aleš Uher. Zpráva je přílohou č. 4 tohoto zápisu.
Diskuse: bez připomínek

Usnesení č. 5
Zastupitelstvo města
b e r e n a v ě d o m í zprávu finančního výboru a zprávu o plnění rozpočtu za období 1.-5. 2007
Hlasování č. 5: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 5
Úprava rozpočtu – rozpočtové opatření č. 3
Návrh úpravy rozpočtu předkládá starosta. Byl součástí materiálů.
Návrh rozpočtového opatření č. 3, kterým se provádí úprava rozpočtu:

příjmy:	+ 500.000	dotace JMK protipovodňová ochrana
	+ 20.000	kultura – příjmy, dary
	+ 270.000	dotace ÚP – VPP, spec. ZŠ
výdaje:	+ 500.000	opravy cest (Nádražní)
	- 805.000	komunikace Nádražní
	+ 305.000	chodník, parkoviště, Nádražní investice
	- 150.000	školství opravy a údržba
	+ 150.000	dětské hřiště
	+ 500.000	protipovodňová ochrana
	+ 20.000	zachování kulturních tradic
	+ 270.000	pracovníci na VPP

Diskuse: bez připomínek

Usnesení č. 6

Zastupitelstvo města

s c h v a l u j e rozpočtové opatření č. 3, kterým se provádí úprava rozpočtu

Hlasování č. 6 : pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 6

Prodej, koupě nemovitostí

Předkládá místostarosta města pan Josef Bartoš.

Komentář k převodům nemovitostí byl součástí materiálů zaslaných členům zastupitelstva poštou.

Prodej:

a) **Pozemek p.č. PK 1000/2**

Při výstavbě železničního koridoru bylo posunuto železniční těleso z důvodu narovnání oblouku do pozemků přiléhajících v tomto místě k trati, tím došlo k záboru pozemku ve vlastnictví města p.č. PK 1000/2 o výměře 2 918 m^2. Rada navrhuje prodat tento pozemek žadateli Správě železniční dopravní cesty a.s., za jimi navrženou cenu dle znaleckého posudku tj. 176 100,- Kč

Diskuse:

Usnesení č. 7

Zastupitelstvo města

s c h v a l u j e prodej pozemku parc. č. PK 1000/2 o výměře 2 918 Správě železniční dopravní cesty, a. s., za cenu 176 100,- Kč

Hlasování č. 7 : pro 20 proti 0 zdržel se 0

b) **Části pozemků PK 1609**

Společné družstvo Pomoraví Lanžhot opětovně žádá o odprodej částí pozemku PK 1609 v areálu družstva, stavebních pozemků, na kterých stojí budovy družstva. Na pozemku hodlá vybudovat sklady na obilí a stroje.

Seznamuje také s další žádostí a to manželů Jitky a Petra Trubačových, jejichž žádost přišla až po odeslání materiálů na jednání. Tito zájemci také žádají o odprodej pozemků v areálu družstva. Rada navrhuje schválit záměr prodeje s tím, že obě strany se musí dohodnout na geometrickém zaměření pozemků. Po zaměření bude prodej znovu projednán.

Diskuse:

Uhlíř - znovu upozorňuje, že o budovy na těchto pozemcích stále probíhá soudní jednání.

Usnesení č. 8

Zastupitelstvo města

s c h v a l u j e záměr prodeje části pozemk parc. č. PK 1609

Hlasování č. 8 : pro 17 proti 0 zdržel se 3

c) **Pozemek p.č. 675/1**
Paní Oldřiška Lindová žádá o odprodej obecního pozemku za bytovkou v ulici Kostická PK 675/1, který má v současné době v pronájmu. Vzhledem k tomu, že se jedná o pozemek, který je dle územního plánu určen pro bytovou výstavbu, rada nedoporučuje pozemek prodávat.
Diskuse: bez připomínek
Usnesení č. 9
Zastupitelstvo města
z a m í t á žádost pí Lindové o odprodej pozemku parc. č. PK 675/1
Hlasování č. 9 : pro 18 proti 0 zdržel se 2
Koupě:
Koupě pozemků od manželů Jana a Mileny Tučkových, Gagarinova 1109 a jejich syna Radima Tučka
Záměr koupě byl schválen v září 2006. Jednalo se o ceně. Byl vypracován znalecký posudek a prodávající s cenou souhlasí. Rada navrhuje pozemky za cenu dle znaleckého posudku odkoupit.
Diskuse: bez připomínek
Usnesení č. 10
Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e koupi pozemků parc. č. 673/229 o výměře 1 166 m^2 od manželů Jana a Mileny Tučkových a pozemku parc. č. 685/24 o výměře 147 m^2 od p. Radima Tučka za ceny dle znaleckého posudku
Hlasování č. 10 : pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 7
Rekonstrukce sběrného dvora
Předkládá starosta. Je možné získat dotaci z Evropské unie prostřednictvím Jihomoravského kraje. Dnešní sběrný dvůr už neodpovídá požadavkům na takové zařízení. Po konzultaci s projektantem by dobudování sběrného dvora mohlo stát cca 6-8 mil Kč. Dotace by mohla činit až 90% nákladů, takže z obecního rozpočtu by částka tvořila max. 800 tis. Kč. Rada navrhuje schválit rekonstrukci sběrného dvora.
Diskuse: bez připomínek:
Usnesení č. 11
Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e rekonstrukci sběrného dvora
Hlasování č. 11: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 8
Měření okamžité rychlosti
Předkládá místostarosta. Na minulém zasedání zastupitelstva města bylo schváleno vybudování zpomalovacího ostrůvku v ul. Masarykova. Rada navrhuje změnit minulé rozhodnutí a místo vybudování zpomalovacího ostrůvku, kde by mohl být problém s vykoupením pozemků, zakoupit nebo pronajmout radar. Na zkoušku byl radar na měření rychlosti zapůjčen a umístěn po několik dnů na vjezdu do Lanžhota od Břeclavi. Z výsledků vyplývá, že radar má na řidiče velmi dobrý psychologický efekt. Možné je i pořízení na splátky na 2 roky, přičemž měsíční splátka by činila 3 287 Kč. Radar může být pořízen i se záznamovým modulem, který monitoruje a zaznamenává počet aut, jejich rychlost a některé další údaje.
Diskuse:
Polach - míní, že psychologický efekt je krátkodobý. Neexistuje zpětná vazba – vymáhání pokut od přestupců. Řidiči časem přestanou na radar reagovat. Navrhuje místo radaru, nebo ostrůvků, retardéry.

starosta - silnice je majetkem SÚS. Musíme se s nimi dohodnou, co na silnici povolí.
Mgr. Uhlíř - slyšel o možnosti získání dotace na takové zařízení
starosta - možné to je, ale neví, že by město na toto mohlo získat dotaci
Petrla - pokud bude vyhodnocovací modul, byla by možná i zpětná vazba na přestupky
Polach - uznává, že retardéry v obci nejsou obvyklé, ale určitě možné
Mgr. Straka - upozorňuje, že retardéry mohou ztížit práci záchranářů, sanitek i hasičů
Bartoš - upozorňuje i na další problém, může jím být hlučnost při zastavení a znovurozjíždění aut před retardéry
starosta - navrhuje pronájem zařízení na měření okamžité rychlosti (radaru) na ulici Masarykova na dobu určitou

Usnesení č. 12

Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e pronájem zařízení na měření okamžité rychlosti na ulici Masarykova na dobu určitou
hlasování č. 12: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 9

Dětské hřiště

Návrh předkládá místostarosta. Mluvilo se o tom už na minulém zasedání. Po zvážení rada navrhuje umístění hřiště v prostoru stadionu na „Sokolském“ u tenisových kurtů. Zařízení dětských hřišť musí mít „atest“. Solidní firmy tyto zařízení pravidelně kontrolují. Rada doporučuje schválit vybudování dětského hřiště na „Sokolském“ u kurtů.
Diskuse:
Topolanská - navrhuje jinou lokalitu – u sportovní haly
starosta - zvažována byla i tato lokalita. Pro blízkost rodinného domu, málo prostoru na případnou zeleň a skutečnost, že o víkendech je zavřená brána a hřiště by bylo nepřístupné, byla tato varianta zamítnuta.
Mgr. Straka - tlumočí stanovisko Rady školy k situaci dětského hřiště u „staré školy“. Byla by škoda ho úplně zrušit. Úprava na nové normy by snad nebyla tak drahá.
starosta - o ničem neví, očekává informaci nebo návrh něčeho takového ze školy, nebo školní družiny. Nějaké řešení se najde.

Usnesení č. 13

Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e vybudování dětského hřiště na „Sokolském“
hlasování č. 13: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 10

Žádost Oblastní charity Břeclav

Předkládá starosta. Ředitel Oblastní charity Břeclav požádal o schválení použití části finančních prostředků, které město poskytuje, jako celoroční dotaci na služby přestárlým a nemocným občanům, na zakoupení auta pro potřeby pečovatelské služby v Lanžhotě. Jedná se o částku 100.000 Kč. Rada navrhuje schválit tuto žádost.
Diskuse: bez připomínek

Usnesení č. 14

Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e žádost Oblastní charity Břeclav o využití částky 100.000 Kč z dotace města na koupi osobního auta pro pečovatelskou službu v Lanžhotě
hlasování č. 14: pro 20 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 11
Jednací řád finančního výboru
Návrh jednacího řádu byl součástí materiálů zaslaných členům zastupitelstva poštou. Předkládá starosta. Jednací řád byl projednán finančním výborem. Rada doporučuje schválit.
Diskuse: bez připomínek
Usnesení č. 15
Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e jednací řád finančního výboru
hlasování č 15.: pro 20 proti 0 zdržel se 0
20,10 hod. odešel RSDr. Josef Uhlíř

Bod č. 12
Jednací řád kontrolního výboru
Návrh jednacího řádu byl součástí materiálů zaslaných členům zastupitelstva poštou. Předkládá starosta. Jednací řád byl projednán kontrolním výborem. Rada doporučuje ke schválení.
Diskuse: bez připomínek
Usnesení č. 16
Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e jednací řád finančního výboru
hlasování č. 16: pro 19 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 13
Žádost o prominutí platby z nájmu půdy
Předkládá místostarosta. Žádost podala paní Anna Bartošová, Břeclavská 229, Lanžhot. Při požáru jejich majetku dne 28. 3.2007 jim byly způsobeny velké škody, proto žádá o osvobození od placení nájmu z obecních pozemků za rok 2007. Jedná se o celkovou částku 26 670 Kč. Rada doporučuje žádost schválit.
Usnesení č. 17
Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e prominutí platby z nájmu půdy pro rok 2007 pí Anně Bartošové
Hlasování č. 17 : pro 18 proti 0 zdržel se 1

Bod č. 14
Žádost o půjčku – Region Podluží
Předkládá starosta. Jedná se o půjčku na již uskutečněnou akci Řemeslná a výtvarná dílna „Život na dolním toku Moravy“, které se zúčastnily školy Regionu Podluží i školy ze Slovenska. Dotace na tuto akci je schválená, ale bude proplacená později, snad koncem roku. Rada starostů Regionu Podluží žádá o půjčku na tuto akci ve výši 13 500 Kč, která bude po obdržení dotace vrácená. Rada doporučuje žádost schválit.
Usnesení č. 18
Zastupitelstvo města
s c h v a l u j e půjčku Regionu Podluží ve výši 13 500,- Kč
hlasování č. 18: pro 19 proti 0 zdržel se 0

Bod č. 15.
Potvrzení členství města Lanžhot v občanském sdružení Místní akční skupina Dolní Morava
Předkládá starosta. Tato organizace již existuje, ale doposud nevyvíjela žádnou aktivitu. Toto se má změnit podporou programem Leader+. Zastupitelstvo města má potvrdit členství města v této organizaci. Rada doporučuje členství potvrdit.

Usnesení č. 19
Zastupitelstvo města
p o t v r z u j e členství města v MAS Dolní Morava podporované programem Leader+
hlasování č. 19: pro 17 proti 0 zdržel se 2

Bod č. 16
Různé
a) **Problematika bankomat**
Starosta se opět vrací k této otázce. Žádosti o zřízení bankomatu v našem městě byly zaslány Komerční bance, České spořitelně a ČSOB. První dvě jmenované banky žádosti postoupily na svá ústředí. Z ČSOB přijel ředitel břeclavské pobočky, převzal si podklady a slíbil, že se ozve pravděpodobně teď v červnu.
Přišla i další nabídka firmy KINGSDOM s lepšími podmínkami.
Rada doporučuje počkat na nabídku ČSOB a ostatních bank.

b) **Dům s chráněnými byty**
Informuje starosta. Stavba probíhá s předstihem, protože mírná zima umožnila stavební práce bez přerušení. Předběžně je přihlášeno 25 občanů, z toho 5 z jiných obcí. Přihlášení je možné do konce července. Začátkem srpna dostanou přihlášení zájemci bližší informace o podmínkách a způsobu jejich přijetí do DCHB.

c) **Zpomalovací ostrůvek v Komárnově**
Informuje starosta. Jednání pokračují, čeká se na stavební povolení.
Při opravě silnice z Moravské Nové Vsi po lanžhotský kostel bude zahrnuto vybudování zpomalovacího ostrůvku na ulici Kostická v rámci této stavby. Akce se uskuteční asi v roce 2009.
Mgr. Straka - znovu připomíná svůj návrh na zúžení vozovky a vybudování chodníku okolo „Víchy“
starosta - podle posledních informací to není možné. Zúžit silnici v křižovatce není vhodné. Navíc používání chodníku by mohlo být v tomto úseku nebezpečné.

d) **Muzeum**
Informuje starosta. O prázdninách bude otevřeno každý den. Provoz bude zajištěn z řad brigádníků – studentů.

e) **Odstranění nájezdu do Společenského domu**
Informuje starosta. Pozemek, na kterém se nájezd nachází je v soukromém vlastnictví. Majitel žádá odstranění. Vstup pro invalidní občany bude vyřešen jiným způsobem.

Ing. Dandová – informuje o záměru vyčištění svodnice a o stavu jednání

Bod č. 17
Závěr
Na závěr starosta seznámil s výpisem usnesení z dnešního jednání, který bude zveřejněn. Poděkoval členům zastupitelstva za práci.
Starosta ukončil po projednání všech bodů programu zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ve 20,45 hod.

František Hrnčíř *Josef Bartoš* *V Lanžhotě dne 7. června 2007*
starosta města Lanžhot *místostarosta města Lanžhot* *Zapsala: Anna Moučková*

Lanžhotské nářečí

Lanžhot je místem, které se vyznačuje svérázným slováckým duchem, lidovým krojem, bohatými tradicemi a především stále živým dialektem. Národopisné a historické problematice byla věnována řada studií a odborných publikací, poněkud v pozadí však stojí jazyková stránka. Proto byl začátkem letošního roku v Lanžhotě proveden odborný výzkum nářečí, jehož cílem bylo zjistit, nakolik se zde ještě udržují rysy tradičního teritoriálního dialektu.

Dotazníkovou metodou bylo osloveno celkem 111 obyvatel Lanžhota ve věkovém rozmezí 13 až 82 let. Výzkum byl zaměřen na odlišnosti v běžně mluveném jazyce nejmladší, střední a nejstarší generace občanů. Výsledky dotazníkového výzkumu jednoznačně ukázaly, že četnost užívání nářečních výrazů se mezi jednotlivými generacemi značně liší. Výrazy, které nejstarší obyvatelé Lanžhota běžně užívají, mládež už ve většině případů vůbec nezná. To se podařilo prokázat například u slov *karlátka, firhuňky a kchel*. Přes 90 % žáků ZŠ do dotazníku uvedlo, že význam těchto slov neznají. Naopak všemi generacemi hojně užívaná slova jsou *rožnút, oprobovat, čupnút si, turkyň a ertepla.*

Dovolte mi tedy malou exkurzi do mluvy našich babiček. *Karlátka* je pojmenování pro modrý vejčitý plod ovocného stromu, na Břeclavsku se častěji vyskytuje taktéž nespisovný výraz *trnka*. *Paradajka* je nářeční podoba spisovného výrazu *rajče*. Pochází z německého jazyka a je odvozena od prvního členu složeniny Paradeis – apfel (rajské jablko). V mluvě Lanžhotčanů lze zaznamenat také výraz *rajča*, v okolních vesnicích se vyskytuje i slovo *rajčina*, které je dokladem působení slovenského jazyka na formování slovní zásoby v pohraničí. Z německého jazyka pocházejí také slova *depich* (koberec) a *ertepla* (brambora). Také slovo *firhuňky* (záclony) má základ v německém *der Vorhang*, stejně tak *kchel* je nářeční pojmenování pro kapustu (německy *der Kohl*).

Podařilo se také zjistit, že mluva lanžhotské mládeže je mírně zasažena obecnou češtinou (jedná se o mluvený jazyk užívaný zejména v Praze a blízkém okolí). Žákům nejsou cizí výrazy typu *bejt, hezkej, polívka, zejtra*, atd. Nejstarší občané mají k těmto obecně českým jevům spíše negativní postoj.

Přestože lanžhotské nářečí podléhá změnám způsobeným vlivem doby a šířením spisovné češtiny, vyskytují se v něm stále nářeční znaky, které dokládají, že zdejší mluva je neoddělitelnou součástí lidové kultury. Zachovalost původního nářečí bezpochyby souvisí s udržováním těchto tradic a záleží pouze na nás, zda veškeré kulturní bohatství, včetně ojedinělého lanžhotského nářečí, dokážeme uchovat i pro budoucí generace.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem občanům Lanžhota, kteří se aktivně podíleli na vyplňování dotazníků, učitelům a žákům Základní školy v Lanžhotě za ochotu a trpělivost při provádění tak rozsáhlého výzkumu. S podrobnými výsledky se mohou zájemci blíže seznámit v místní knihovně.

Soňa Uhrová

Lanžhot má krásné nové nádraží

24. dubna 2007 proběhlo slavnostní ukončení optimalizace traťového úseku Břeclav – státní hranice ČR a zároveň kolaudace nově opraveného železničního nádraží v Lanžhotě. Náročná přestavba trvala 2,5 roku. Celkové náklady stavby dosáhly 1,725 miliardy korun. Stavba byla financována z prostředků Státního fondu dopravní infrastruktury s příspěvkem Evropské unie z fondů TEN-T. Přínosem stavby je nejen dosažení vyššího traťového zatížení, větší prostorové průchodnosti a zvýšení traťové rychlosti do 160 km/h, ale také zkrácení cestovní doby, zvýšení pohodlí pro cestující a bezpečnost a spolehlivost železniční dopravy. Cestující mají v Lanžhotě k dispozici nové ostrovní nástupiště a podchod vybavený výtahy pro osoby se sníženou pohyblivostí, zrekonstruovaná byla i výpravní budova, stanice získala nové osvětlení v podchodu i na nástupištích. Nové je i zabezpečovací zařízení, elektrický ohřev výhybek, informační tabule pro cestující a také elektronická požární signalizace.

Petr Kuchár, ředitel společnosti Subterra, která trať přestavěla, říká, že město Lanžhot se touto přestavbou stává světovou metropolí. Je začleněno do IV. evropského koridoru, který začíná v Berlíně, pokračuje přes Děčín, Prahu, Brno a Břeclav až do Bratislavy. Unikátní byla operace, kdy specialisté posunovali o 4,5 metru několikatunový most přes Kyjovku.

Účastníky slavnostní kolaudace přivezl historický vlak. Zahájení moderovala známá moderátorka televizních novin Pavla Charvátová. Součástí slavnosti byla i tisková konference pro přítomné novináře v prostorách čekárny.

Po ukončení stavby byla zrekonstruována rovněž ulice Nádražní a prostory před nádražím. Opravena byla vozovka, chodníky a u nádraží byla vysázena ozdobná zeleň.

Zpracovala
Jaroslava Bartošová

Farníci adoptovali děti

Začátkem letošního roku se skupina farníků rozhodla podpořit projekt Arcidiecézní charity Praha Adopce na dálku. „Adoptovali" jsme dvě děti: děvče a chlapce z Ugandy, z oblasti Mityana. Proč právě z Ugandy? V Ugandě je velká bída, na severu země je de facto stále válečný stav, mnoho lidí zde umírá na AIDS, každá čtvrtá rodina se stará o osiřelé dítě (i naše adoptované děti jsou sirotci). Je zde vysoká negramotnost, a proto si zdejší obyvatelé nemohou najít kvalifikovanou práci. Za roční příspěvek, který jsme poslali, mohou děti chodit celý rok do školy – je z něho uhrazeno školné, pořízeny učebnice, sešity, psací potřeby a školní uniforma. V současné době si s dětmi vyměňujeme korespondenci, takže máme přehled, jak je naše pomoc využita. Chceme, aby nám tato iniciativa vydržela alespoň pět let, aby pro děti měla nějaký hmatatelný přínos.

JDEME NA POUŤ

Nalistujeme-li ve slovníku heslo pouť, najdeme tam tyto významy: *1. putování, cesta, cestování 2. putování na posvátné místo 3. církevní slavnost k uctění památky světce, jemuž je zasvěcen místní kostel, kaple ap., spojená s lidovou zábavou 4. (nověji zejména) zábava, atrakce, prodej u stánků ap.* Většina současníků má pouť spojenou se střelnicí a centrifugou, horskou dráhou a autodromem, klobásami, cukrovou vatou a ohlušující muzikou.

S poutí jako náboženským jevem se setkáváme snad ve všech náboženstvích. Poutní místa jsou dána tím, že tam někdo významný žil, je tam pohřben anebo tam lidé hodně věcí prožili. Důvody pro pouť se v průběhu staletí příliš nezměnily. Lidé vždy hledali pomoc ve svých důležitých životních rozhodnutích, těžkostech a ve vyslyšení proseb i tužeb a také chtěli vzdát díky za případnou pomoc. Na poutě se chodí také na znamení pokání, tj. nápravy za viny. Rozhodující je cíl, ne kilometry, rychlost nebo způsob přepravy.

Chození na poutní místa či k sakrálním objektům má starý původ. Už ve Starém zákoně jsou několikrát připomínány poutě ke třem slavnostem (slavnost nekvašených chlebů, slavnost dožínková neboli slavnost týdnů a svátky stánků, popř. sklizně) do různých svatyní, později pouze do Jeruzaléma.

Nejstarší písemný záznam o putování do Svaté země pochází z roku 334 po Kr. Nejvýznamnější a také nejfrekventovanější poutní trasou středověké křesťanské Evropy se od konce 11. století stává cesta do severošpanělského Santiaga de Compostella k hrobu apoštola sv. Jakuba. V 16. století vzrůstá obliba v putování k milostným obrazům a soškám Panny Marie.

Podle toho, v jaké vzdálenosti se poutní místo nacházelo, se organizoval i způsob putování. I na vzdálenější místa se v minulosti chodilo pěšky a jezdilo koňskými potahy, později se cesta kombinovala s dopravou vlakem. Pěší průvody měly svůj pevný řád a průběh vžitý časem. Během průvodu se lidé modlili růženec, litanie, které byly předříkávány stejně jako slova písní. Na pokyn hlavního organizátora se průvod zastavoval i ke krátkému odpočinku, aby se lidé občerstvili. Jedlo se málo, vždy si každý něco k jídlu nesl s sebou. Jistě, šlo taky o společenskou událost a o příležitost k odreagování, ale přece jenom hlavní byl onen „zbožný úmysl“ - pouť za někým, koho chceme uctít modlitbou, písní a vlastně i tou fyzickou námahou z dlouhé chůze, komu chceme svěřit své starosti a trápení a koho chceme poprosit, aby nás jich zbavil nebo nám je alespoň pomohl nést.

Představa houfu táhnoucího krajinou, nesoucího korouhve a zpívajícího nábožné písně, jejichž jednotlivé verše hlasitě vyvolává předříkávač, třeba u leckoho z nás vzbudí shovívavé pousmání. Ale neprávem. V těch prostých projevech víry bylo tolik koncentrace (tehdy se říkávalo „usebrání“), že ji svým předkům můžeme v dnešním zápase s uspěchaností leda závidět.

Tolik o poutích podle informačních zdrojů internetu. A jak tomu bývalo dříve v Lanžhotě? Nejvíce se pravděpodobně pořádaly poutě do Maria „tálu“ (Marianka u Stupavy), do Mariazell v Rakousku, ke sv. Antoníčkovi do Blatnice, na Svatý Hostýn a také do Šaštína.

Některé poutě se v současné době organizují pravidelně každý rok, ale o tom jsme se už zmiňovali v posledním zpravodaji loňského roku. Do Šaštína se většinou pořádala pouť v pondělí svatodušní. V letošním roce se otec František rozhodl putovat do Šaštína 30. března a vyzkoušet si na vlastní kůži pěší pouť, jak to bývalo běžné u našich předků. Přidala se k němu skupinka farníků – poutníků, a tak se možná založila nová nebo spíše staronová tradice pěších poutí. Vzdálenost zvládli v pohodě a v dobré náladě. Do kostela se pak vydali i s ostatními poutníky, kteří přijeli autobusem.

Možná neuškodí seznámit se s tímto poutním místem blíže.

Z manželské hádky poutní místo

Legenda o tom, jak se z Šaštína stalo poutní místo, je příběhem šaštínského zeměpána Imricha Ctibora II. a jeho manželky Angeliky, rozené Bakičové. Podle něho se manželé začali při cestě kočárem hádat. Rozhněvaný manžel, který se ke své manželce choval vždy surově, vysadil Angeliku z kočáru. Ta v modlitbách hledala pomoc u Sedmibolestné Panny Marie, kterou lidé v tomto kraji od pradávna uctívali. Nešťastná manželka přísahala, že pokud se její manžel polepší, nechá jako symbol úcty vyrobit sochu Panny Marie. V rodině skutečně nastal obrat. Manžel požádal manželku o odpuštění a choval se k ní přívětivěji a laskavěji. Angelika splnila slib a nechala vyřezat z hruškového dřeva sochu Sedmibolestné Panny Marie. Sochu postavili na podstavec přesně tam, kde manžel Angeliku vyhodil z kočáru. Později k soše postavili kapličku, která stojí dodnes. V roce 1654 sochu přemístili do zámku Czoborovců. V době tureckých válek ji ukryli ve dvorní kapličce sv. Imricha (sv. Jindřicha). Po 150 letech, po porážce Turků, vrátili sochu do původní kapličky.

Dominantou Šaštína je bazilika, jež je zasvěcena Sedmibolestné Panně Marii, patronce Slovenska. Základní kámen byl položen v roce 1736. Hrubá stavba v barokním stylu byla dokončena v roce 1748. O tři roky později byla dokončena i střecha kláštera. 15. srpna 1851 za účasti císařovny Marie Terezie, císaře Františka I. Lotrinského a velkého počtu poutníků byl chrám slavnostně vysvěcen a původní socha Panny Marie byla přemístěna na oltář. V roce 1964 papež Pavel IV. povýšil svatyni Sedmibolestné Panny Marie na baziliku minor – první na Slovensku. V roce 1990 se do Šaštína vrátili salesiáni.

Jaroslava Bartošová

Lanžhotští námořníci byli tři

Zveřejnění pohlednice a textu na ní v prvním čísle letošního zpravodaje, kterou v březnu 1916 odeslal zatím nám neznámý Tonda svému kamarádovi Johanovi – Janovi Paulíkovi do námořnické školy ve Vídni – Florisdorfu, mělo nečekaný ohlas. Díky tomu mohu navázat sdělením, že Jan Paulík **nebyl jediným** lanžhotským námořníkem v průběhu první světové války. Byli tu ještě dva! Ale popořádku:

Jan (Johan) Paulík (1900 – 1976) byl z nich zřejmě nejmladší. Zatímco v roce 1916 dlel ještě v námořnické škole, druzí dva jeho starší kamarádi, ba přímo „končané“, byli členy posádek bitevních lodí – křižníků. Jestli se ještě do konce války (do roku 1918) na některý křižník dostal i Jan – Johan, nepodařilo se mi zjistit. Po válce se vrátil domů a než potom po mnoha desetiletích odešel do důchodu, tak hodně z nás si jej pamatuje jako pokladního na lanžhotském nádraží, přísně dbalého předpisů.

Martin Bača (1897 – 1918) pocházel z rohového sedláckého domu na Kradlově. Dne 11. 8. 1916 posílá svoji fotografii jako pohlednici na adresu Vážený pán p. Ján Paulík v Lanžhotě u Břeclavi Morava, s tímto textem: *Na zdár příteli! Přijmite srdečný pozdrav a vřelou vzpomínku na Vás. Stále si na Vás myslím, jak jsme spolu u Hrdličky bunžírovali. Však myslím, že se zase brzo uvidíme. Pozdrav na Johana, slyšel jsem, že je na dovolené. Ať se jen dobře učí, aby mě brzo navštívil. Z Bohem.* Ze zpáteční adresy lze přečíst: *Bača Martin Steuerm S.M.S. RADECKY Marinefeldport…* Na místě scházející známky jsou dvě razítka. Jedno z nich, zřejmě lodní, přímo z křižníku RADECKY, na kterém Martin Bača až do konce války sloužil. Domů se vracel ve vojáky přeplněném vlaku na střeše vagónu. Tam se pravděpodobně nachladil, protože asi týden po návratu domů do Lanžhota umírá na zápal plic! Bylo mu jednadvacet let…

František Urbánek (1897 – 1918). Rodiče František a Julie (rozená Kintrová) Urbánkových bydleli v nádražním domku za hřbitovem (o něm viz článek v minulém zpravodaji). Otec František tam vykonával funkci přednosty stanice, výpravčího a prodavače jízdenek. Manželé Urbánkovi měli tři děti: syny Antonína (později známý jako JUDr.), Františka a dceru Marii. Dcera se provdala za Konečného a měla s ním dceru Ludmilu. Ta si vzala četníka Jana Skryju, jenž zahynul v koncentračním táboře za II. sv. války.

František Urbánek narukoval k námořníkům. Stal se členem posádky lodi **FERDINAND**. Tato, spolu s celou flotilou válečných lodí Rakousko-Uherska, kotvila ve známé boce

(zátoce) Kotorské. (Kotor je město v bývalé Jugoslávii u Jaderského moře.) V boce Kotorské vypukla vzpoura námořníků, při níž jednou z vedoucích postav byl český sociální demokrat František Raš, popravený s dalšími deseti vzbouřenci u hřbitovní zdi ve Skaljarech 10.2.1918.

Někdy mezi koncem prosince 1917 a začátkem února 1918 došlo na lodi FERDINAND k výbuchu. Mnoho námořníků bylo zabito, jiní se utopili. Mezi ty druhé patřil i František. Není známo, jestli k této události došlo v rámci výše zmíněné vzpoury. Pozůstalostí po námořníku Františkovi je pouze jeho fotografie, zhotovená fotografem N. Bakerem v Břeclavi. Na jejím rubu napsala Františkova sestra Marie: Urbánek František Lanžhot č. 565 Zastávka a popisuje barvy jednotlivých částí jeho uniformy - na rukávě V oznak červený, bluze černá, límec modrý, štráfky bílé, okolo čepice pás modrý a nápis S M S FERDINAND max. Na pamětní desce padlých v první sv. válce jméno Františka Urbánka neschází. To je dobře.

Tři lanžhotští námořníci z jednoho a téhož konce obce. Trojlístek s tak rozdílnými osudy, k zapomnění v moři času pomalu odsouzenými. Naším vzpomenutím oddáleným…

Jož. Uher

Děkuji panu Františku Bačovi a přátelům Jožkovi Turečkovi, Františku Brantalíkovi a Zdeňkovi Skryjovi za cenné informace i zapůjčené fotografie.

Poznámka k textu: U HRDLIČKŮ - hospoda a řeznictví, tj. dnešní Podlužan.

Osmdesátník lesník Mirek Uher

Letos 19. května oslavil v dobré pohodě a zdraví osmdesáté narozeniny lesník **Mirek Uher**.

Celý svůj produktivní život sloužil v lanžhotské oboře Soutok a stal se uznávaným odborníkem, zejména pro dokonalou znalost místních vodních poměrů. Byl trvale poradcem při budování regulačních systémů a jejich provozu, který dodnes osobně zajišťuje. Často bývá oslovován odborníky na lesní problematiku, ekology a známe ho i z filmových a televizních inscenací a z knižních publikací o lanžhotském lužním lese.

Do dnešního dne objíždí pan Uher na kole dvakrát týdně a za každého počasí po celý rok přes 30 stavidel, která podle potřeby otevírá nebo zavírá a současně měří výšku hladiny.

Lesník pan Uher je skromný a pracovitý člověk, který zasvětil celý život lesu a přírodě. Je společenský, optimista, rád zpívá naše slovácké písničky, kterých zná neuvěřitelné množství. Určitě hlavně za to vše vděčí současné dobré kondici.

Popřejme proto našemu jubilantovi do dalších let stále dobré zdraví, aby ještě mnoho let pomáhal hasit žízeň lužního lesa, který je naší životní kulisou.

Svatopluk Štěpánek

ŠIKOVNÉ STAŘENKY

Hodně lanžhotských žen bylo vyhlášených kuchařek, vyšívaček, švadlen krojů. Samy se rády pěkně strojily, vždy odváděly perfektní práci. I bez kuchařských knih dokázaly připravit svatbu i pro 200 hostů. Pracovaly nejen pro lanžhotské spoluobčany, ale byly známé v širokém okolí a také řada krojů putovala i za moře. Většina už není mezi námi. I když v jejich stopách pokračují mladší ženy, musíme si přiznat, že je jich málo – a je to škoda. Náš zpravodaj pravidelně uveřejňuje medailonky této lidové tvorby a jistě bude pokračovat.

Mezi ty šikovné stařenky právem patřila i paní Rozálie Škrobáčková z Kradlova. Pocházela z početné rodiny Svačinových – bylo jich doma dvanáct dětí. Stařenka Škrobáčková zemřela před čtyřmi lety, bylo jí 95 let a byla nejstarší občankou Lanžhota. Po celý život žila skromně. V mládí pracovala v zemědělství; u zedníků a po žebři nosila bezpočet kýblů s maltou. Pomáhala dceři vychovat čtyři vnuky a v posledních letech u Boženy Zrubcové žila. Do 90 let pekla hodové koláčky, dobré buchty a ještě opravovala různé oděvy. V mladších letech ráda vyšívala a šila kroje nejen pro lanžhotské, ale i přespolní.

V její pozůstalosti se našly vzácné fotografie prezidenta Masaryka a prezidenta Beneše, které osobně viděla. Vždy dbala o malou zahrádku, dvůr, domek vždy pečlivě oblíčený. Dnes už domek ustoupil nové výstavbě. Mezi věcmi stařenky Škrobáčkové mne zaujaly recepty na domácí vína. Vzpomínám, že se o nás říkalo, že umíme udělat víno „aj z hroznů“. Její recepty byly na různá vína z ovoce a jiných produktů, např. hruškové, jeřabinové, ze sušených švestek, rybízové (dělá se dodnes), cukrovkové, z obilí. Stačila voda, cukr, kvasinky. Chlebové víno se dělalo z 60 dkg kůrek, 10 l vody, 2 kg cukru a vzniklo víno tokajské. Narazila jsem v časopise Receptář na recept chlebového vína. Vida! Potřebujeme 30 dkg kůrek, slupky ze 3 jablek, 1,5 kg cukru, kůru z 1 pomeranče, 4 l vody, vinné kvasinky a živnou sůl. Kvasí dva měsíce. Dnes už doba zrychlila, kdo z nás by se pouštěl do pracné výroby domácího ovocného vína. Navíc obchody nabízejí pestrou škálu lahodných vín z vinné révy. Milá vzpomínka na různá vína zůstane jen v kronikách.

Tak tedy – na zdraví!

Vlasta Ciprysová

PILNÉ JAKO VČELIČKY

O kom bude řeč? O našich doručovatelkách. Každý všední den v pěkných uniformách vylétají z pošty, ať je sluníčko nebo nečas. Na poště nechávají tři kolegyně, které zase pracují uvnitř. Plně dámskou jízdu řídí s přehledem Zdenka Ciprysová, která je poště věrná 18 let. Navíc dojíždí z Tvrdonic na kole nebo autobusem. Už ji máme za „lanžhotskou“, děda přece pochází od nás. Lidka Ryčovská, absolventka pošťácké školy, ta už je pracovnicí pošty 31 let. Klobouk dolů! I přes zodpovědnost má ze své práce radost, kterou ještě znásobuje šikovná vnučka. Sama se stará o domácnost a nemocnou matku. Za přepážkou je však usměvavá, ochotná. Zástupkyně vedoucí Věrka Petrlová, stejně ochotná, klidná, pracuje na poště 12 let.

Celý Lanžhot je rozdělený na čtyři doručovací okrsky. My, občané, máme své „pošťačky“. Moje je např. bývalá žákyně Lidka Bartošová. Vždy prohodí pár slov, je takové sluníčko. Obdivuji, když někdo teplo kanceláře vymění za těžší práci „pošťačky“, kterou dělá již 15 let. Pěkná černovláska Jitka Uhrová si tuto práci oblíbila už před 7 lety. Stejně tak dlouho pracuje i Lidka Rappová. Pět let v této funkci prožila Marie Švirgová. Nesmíme však zapomenout na doručovatelky v důchodu. Rádi vzpomínáme na Jiřku Kořínkovou, Lidku Poláčkovou, Boženu Ciprysovou, Marii Tučkovou a Jarku Ševčovičovou. S úctou si vzpomeneme na Aničku Fečkaninovou, která už, bohužel, není mezi námi. Byla to skromná, milá, tělem i duší, pošťačka.

Naše pošta však nedoručuje jen dopisy, balíky, ale zajišťuje i životní pojištění, stavební spoření, pojištění domácnosti a je také partnerem ČSOB a České pojišťovny. Není toho málo. Celý všední den, kromě polední přestávky. Ale jak říká za všechny Věrka: „Člověk musí mít tu práci rád“. Důkazem je i pracovní trvanlivost na poště. Zamysleme se nad tím a buďme k našim pošťačkám vlídní, jako jsou ony k nám. Přejme jim hlavně radost z práce, zdraví a spravedlivé ohodnocení.

A tedy: „Ať Vám stále běhají Vaše nožky, Vy naše milé listonošky“.

Vlasta Ciprysová

I v létě je tu Vaše knihovna pro Vás

I když v trochu omezené provozní době. V době prázdnin, v červenci a v srpnu, nebudeme mít otevřeno pro veřejnost v pátek.

Od 23. do 31. července bude knihovna zcela ZAVŘENA z důvodu revize knihovního fondu, kterou ukládá zákon a provádí se jednou za pět let. Ve středu 11. července bude otevřenou **pouze odpoledne.** Od 1. srpna se opět bude půjčovat v běžné provozní době kromě pátku.

Půjčovní doba v době prázdnin:
Pondělí 13.00 – 18.00
Středa 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00
Čtvrtek 13.00 – 18.00

Knižní novinky na prázdniny:
Petr Novotný s ilustracemi Petra Urbana: Dobrý kafe na Frekvenci 1
Ivan Kraus: Muž na vlastní stopě, Rodinný sjezd, Muž pod vlastním dohledem
Vlasta Pittnerová: Ze Žďárských vrchů, Staré panny, Cestou života
Radek Hanykovics: Pro drogy nemá smysl umírat
Pavel Frýbort: Vyjednávač
a další knihy, romantické, detektivky, historické romány, dobrodružné romány, povídky…

PŘIJĎTE ZA NÁMI, JSME TU PRO VÁS!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozené děti – březen – květen 2007

Drštková Adéla – rodiče Denisa Dršková a Jan Daněk
Tučková Renáta – rodiče Miroslava a Radek Tučkovi
Létal Michal – rodiče Jitka a Rostislav Látalovi

Sňatky – březen – květen

Ludmila Ryčovská, Lanžhot & Zdeněk Trnovec, Drnholec
Martina Konečková, Lanžhot & Milan Fojtík, Lanžhot
Jitka Frodlová, Lanžhot & Zdeněk Trubač, Lanžhot
Marcela Miníková, Lanžhot & Zdeněk Svoboda, Lanžhot
Alena Šestáková, Moravská Nová Ves & Petr Dřevo, Lanžhot

Výročí sňatků – duben – červen

50 let společného života
Ludmila a Antonín Ciprysovi, Nová
Marie a Pavel Švirgovi, Nádražní

Výročí narození – duben – červen

91 let
Anastázie Hakalová, Havlíčkova
Anna Straková, Masarykova

85 let
Rozálie Benešová, Dolní
Anna Uhrová, Dolní

80 let
Marie Adámková, MUDr. Kepáka
Lidmila Ciprysová, Nová
Jaromír Uher, Nádražní
Marie Janotová, F. Palackého
Růžena Švestková, Lesíčková

75 let
Marie Hostinská, U Struhy II.
Vojtěch Mikulič, Mlýnská I.
Markéta Trubačová, J. Nerudy
Marie Poláčková, Bří Mrštíků
Růžena Petrlová, F. Palackého

70 let
Antonín Hrubý, Sokolská
Vlasta Trčková, Břeclavská
Ludmila Ciprysová, Sokolská
Jaroslav Němeček, U Stadionu
Ludmila Hrnčířová, Kout III.

65 let
Anna Hnátovičová, Kout I.
Antonín Svačina, U Stadionu
Stanislav Kohout, Luční
Jiřina Dušková, K. Černého
Josef Holobrádek, Pastvisko I.
Ludmila Gajdová, Vinohrady
Pavlína Klvaňová, Komenského
Ladislav Mlýnek, J. Wolkera
Anna Pašková, I. Příční
Jiřina Paulíková, Sokolská
Ludvík Ciprys, K. Čapka
Marie Ciprysová, Hrnčířská
Jana Gajdová, K. Černého
Ladislav Jeřábek, Kostická
Jitka Janulíková, M. Šolochova

60 let
Jaroslav Třetina, Gagarinova
Žofie Hnilicová, Gagarinova
Ludmila Puzrlová, Gagarinova
Milada Kurtulíková, MUDr. Kepáka
Marie Hrivňáková, Pastvisko I.
Anna Doleželová, MUDr. Kepáka
Jan Pyskatý, Sokolská
Juraj Venglovič, Zahradní
Zdeňka Králová, Masarykova
Ludmila Šindarová, MUDr. Kepáka
Miluše Šuláková, MUDr. Kepáka
Antonín Uher, Stráže
Drahomír Steiner, Nová
Petr Trčka, Smetanova
Pavel Zumr, Kostická
Pavel Zimolka, Kout I.
Božena Valentová, MUDr. Kepáka
Jarmila Mikuličová, Nová
Ladislav Tuček, Vinohrady

Úmrtí – duben – květen

Ludmila Raušerová, Na Peci
Božena Straková, Komárnov
František Janota, MUDr. Kepáka
Ladislav Novák, Mlýnská III.
Marie Varkondová, J. Nerudy
František Bartoš, J. Wolkera
Zdeněk Hrubý, U Stadionu

VZPOMÍNKY POD JIZVAMI

MOTTO: Jizvy zavírají rány, ne však vzpomínky…

Data letošního dubna připadla na stejné dny jako v roce 1945; byl to konec druhé světové války a čas pofrontový. Tato shoda mimořádně zesílila vzpomínky v nás, pamětnících té doby. I přes příkopy šedesáti dvou let… O jejich tragických událostech, patřících do naší lanžhotské historie, bylo napsáno mnoho. Málo o těch už pofrontových. A právě k nim bych se chtěl vrátit stručnou kronikářskou formou. Jiná by přesáhla možnosti zpravodaje.

STŘEDA, 11. DUBNA 1945

Mezi polednem a večerem, už v ne tak urputných bojích jako ve třech dnech předcházejících, obsazuje mnohonárodnostní armáda Svazu sovětských socialistických republik, stručně zvaná jako Rudá, Lanžhot.

PÁTEK, 13. DUBNA 1945, KOLEM POLEDNE

Lanžhotské ulice a uličky, place, dvory a humna jsou plné vojáků Rudé armády, jejich koní, vozů, děl, tanků a jiných vojenských vozidel a zbraní. Před chvílí odstartovala z polního letiště na loukách u Gbel nepočetná letka s rudými hvězdami na trupech a křídlech k útoku na Břeclav. Když přelétávají letadla Lanžhot, jedno z nich, snad Lavočkin, se od ostatních nečekaně oddělí a opakovanými střemhlavými lety zaútočí na všechno pod sebou. Pilot se domnívá, že má dole obec obsazenou Germány. Střílí z těžkých kulometů a vrhá i menší bomby. Do žebráčky rohového domu Josefa Mikuliče – Majďáka se utekla schovat trojice dětí: jedenáctiletý Tonda Ryčovských, stejně stará Mařenka Šenkových a osmiletý Toneček Říhových. Jedna ze svržených bombiček dopadne na cestu přímo proti nim. Výbuch vyvrátí dveře, ale ještě před tím velká střepina rozerve Tonečkovi nohu. Schody se mění ve vodopádek krve… Já jsem v té chvíli čtyřicet metrů od místa této tragédie, na dvoře u Hakalů, kde pozoruji ruského důstojníka, jak vztekem bez sebe a s nadávkami vystřeluje k obloze raketovou pistolí jednu raketu za druhou, aby dal pilotovi na vědomí, že napadl vlastní vojsko. Ale to už pilot „masakr“ po Lanžhotě dokončil a klidně se vrátil zpět na louky u Gbel. Těžce zraněnému Tonečkovi Říhovi byla poskytnuta taková lékařská pomoc, jaká byla možná. Bohužel už v noci v sobotu 14. dubna 1945 umírá ve sklepě u Ryčovských. Za velké lítosti vojáků, hlavně jednoho Mongola, který nám, dětem, den před tím rozdával bonbóny a čokoládu… Její sladkost v ústech Tonečka dlouho nevydržela. A to už bylo v Lanžhotě **po válce**.

SOBOTA, 14. DUBNA 1945

V domě Michala a Marie Ryčovských, přezdívkou Landaorových, v uličce Na Dílni, stojí u okna jejich patnáctiletý syn Ludva. Jeho ruce chtějí přijít „na kloub“ jednomu z mnoha druhů tzv. rozbušek. Hodně let potom uchovává dřevo okna stopy jejího výbuchu. Sedím na lavečce před Prajzových obchodem. (Dnes přímo proti obchodu Čekalových na Břeclavské ulici.) Cestou od obecné

školy se ke mně blíží kluk s levou rukou nad hlavou. Krev od prstů mu stéká až k loktu. Vždyť to je Ludva, říkám si. Ptá se na ruský polní lazaret. Ve čtvrtek jej jako velký cirkusový stan postavili Rusové na placi u Hrnčířových kříže. (Dnes parčík při samoobsluze mezi ulicemi Břeclavská a Nová.) Ludvu jsem tam zavedl. Ač raněn, žije mezi námi, na levačce bez palce, ukazováčku a části prostředníku. Na vzácné už fotografii stojí ještě s rukou zafačovanou na křižovatce u kostela, bosý. Za ním směrovky NA PEREPRAVU: BŘECLAV, KÚTY, BRNO, KOSTICE… s údaji o kilometrech. Ludva, jako řidič z povolání, projel životem podle mnoha jiných i nesilničních směrovek. Stále na dohled očí se vzpomínkami na své pofrontové neštěstí…

NEDĚLE, 15. DUBNA 1945, DOPOLEDNE

Malý plácek uličky před Matýskových trafikou. (Dnes mezi domem paní Ludmily Boltvanové-Kostkové a domem Jíravových, v roce 1945 mezi domy Kostkových a Hakalových.) Jako na tragické jevišťátko sem přichází paní Kostková se svým osmnáctiletým synem Jendou, čtyřiapadesátiletá Anna Říhová s manželem, dvaačtyřicetiletá Františka Uhlířová-Andělica a s Žofií Vališovou patnáctiletá Ludmila Hrdinová. Mezi ně vstoupí devítiletý Milošek Trčka. V náručí nese něco, co má na jednom konci vrtulku. Minometná střela! Když ji uvidí Žofie Vališová, odtrhne se od Lidušky Hrdinové a dá se na útěk. V té chvíli zakřičí na kluka manžel Anny Říhové: **Zahodíš to!** Milošek poslechne. Exploze otřese celou uličkou. Na zemi leží mrtvý Milošek a stejně tak Anna Říhová a Františka Uhlířová. Ale také těžce zraněný Jenda Kostka, při koupání v Kučovanisku obdivovaný coby skokan „dúle hlavú“ z vrcholu oblouku železničního mostu, nikdo však neví, že doma potajmu píše básničky, duší poetickou. Zemře doma o dva dny později, 17. dubna 1945. A co ostatní? Žofie Vališová si možná útěkem zachránila život, přežil i manžel Anny Říhové, ten, který zakřičel. A patnáctiletá Liduška Hrdinových? Leží na zemi v kaluži krve. Už nemá levou nohu nad kotníkem a pravá jí drží jen na kosti…

Po rychlém ošetření na místě samém je přenesena do ruského vojenského lazaretu u Hrnčířových kříže. Zase se kolem motám co zvědavý kluk. Na chodníku u Čekalových zahrádky vidím někoho ležet pod dekou na nízkých nosítkách. Když přijdu blíž, zděsím se. Nevěřícně hledím do té nejbledší tváře, jakou jsem kdy viděl. „Ale dyt to je Hrdinových Liduška, s kterú zpívám na měšťance ve sboru, já prvňák, ona štvrťačka!“ V lazaretním stanu „bojuje“ o Liduščin život muž z Bratislavy, který se přiženil do Lanžhota do rodiny Šulákových (paní Marie Fojtíková – Šuláková u nádraží). Jenom díky jeho naléhavému přemlouvání přijmou ruští vojenští lékaři Lidušku, dají jí transfuzi krve a amputují pravou nohu nad kotníkem. Liduška se stává beznohou… Ve čtvrtek 19. dubna 1945 ji sanitka převeze do nemocnice ve Skalici na Slovensku. Sanita bude převážet i staré pány Procházku od nádraží a Třetinu, ale Lidušce bude stále v uších znít zvuk pilky, uřezávající jí nohu…

Domů ze Skalice se vrátí Liduška až po pěti měsících bolestivé léčby. Kvůli značnému hnisání ran na pahýlech i výskytu červů v nich, jí je musí ještě o nějaký ten centimetr zkrátit. Ale v roce 1946 se Liduška znovu **postaví na nohy**, tedy na protézy. Jako „nohy“ jí slouží už dvaašedesát let! Odchodila (někdy zamlada doslova odběhala) a na kole na nich odjezdila tisíce kilometrů, našla si přehodného muže, pod srdcem mu na nich odnosila dva syny, z nichž Mirka známe coby zpěváka, který svoji pěveckou dráhu začal v Moravance. Věru, celý život na nich stojí tak pevně a statečně, jako málokteří lidé na nohou zdravých! Říkám si, že když se její tatínek jmenoval Hrdina, pak ona jeho jménu ostudu nikdy neudělala. Ani dnes s jedním bypassem na srdíčku!

NEDĚLE, 27. KVĚTNA 1945, PODVEČER

U studny na rohu Vagonové kolonie beseduje hlouček žen. Za Zonygových humnem, kousek od nich, si zakládají dva osmi – devítiletí kluci dříví na malou vatru. Ženy neví, že dovnitř vložili

nějakou výbušninu. Jeden z nich je Jindřich Vaněk, syn učitele Vaňka, a druhý Zdeněk Darmovzal z Vagonky čp. 16, syn Jana a Růženy (zvané Kudla) Darmovzalových. Oheň se už rozhořívá, spíše doutná. A tak zatímco Jindra postává opodál, Zdeněk si k založenému ohýnku klekne a zblízka se jej snaží ústy rozfoukat do větších plamenů. Exploze ohýnek rozmetá a Darmovzalových Zdeňka zraní ve tváři a na hrudi tak těžce, že je okamžitě na místě mrtev. Jindřichovi se nestane nic… Kdo by to byl toho podvečera tušil, že za pár dnů vybere si smrt další chlapeckou oběť!

PONDĚLÍ, 30. DUBNA 1945

Odpoledne, možná v téže hodině, kdy v Berlíně ve svém podzemním hnízdě páchají sebevraždu Adolf Hitler a jeho už manželka Eva. Místo: úsek železniční trati mezi hradlem a nadjezdovým mostem u břeclavského hřbitova. Dva dvanáctiletí kluci z Lanžhota, Štvrteckých Laďa z Pastviska a Kotulka Uher z Nové ulice, syn Jožky Uhříka a Růženy Štajarky, „vykuchávají" náboje do protitankového děla. Osmý Jožulkovi vybuchne v rukách. Všechna ta hrůza příštích hodin a dní se mu zajizví do pahýlu pravé amputované ruky a do dlaně levé bez palce. Když ho v břeclavském lazaretu, zřízeném v budově bývalého chudobince na Sovadinově ulici, navštíví kamarádi z Nové ulice a Pastviska, nejvíce nad ním bude upřímné slzy ronit čtrnáctiletý Rusáček Žorka, ale slzička ukápne i Janíčkovi Gabrňáčkovi…

ČTVRTEK, 31. KVĚTNA 1945, ODPOLEDNE

Místo: tzv. Hluboká cesta, vedoucí ze Súhrad kolem Helenina kříže a svatého Jana do cesty Vrbkové a pak dál do Břeclavi. V úseku mezi Heleniným křížem a svatým Janem je parta kluků. Mezi nimi i šestnáctiletý syn lesáka Jana Cipryse z Pastviska a jeho ženy Boženy, rozené Švachové. Syn se jmenuje po otci Jan, ale mezi kluky je to Janíček Gabrňáček. Na hřišti kope levou nohou, ale mnohem šikovnější má levou ruku – gabrňu! Zhotovuje s ní kamarádům draky a hvězdy, létající lépe a výš než Ikaros. Janíček si opírá o břicho rozbušku z německé pancéřové pěsti, křiváčkem v gabrni do ní zavrtá. Ani moc nebouchne, ale na zkrvavené Janíčkovy vnitřnosti je i pro otrlé kluky pohled hrůzný. Jožka Tureček ze Súhrad na to nikdy nezapomene. Spolu s jinými odnese Janíčka Gabrňáčka k doktoru Kepákovi. Na takové zranění je doktor krátký. Ani Rusové nemají vůli někam Janíčka převážet. Ten kaput, říkají. Měli pravdu. Po půlnoci, už 1. června 1945, Janíček umírá v izbě doma u mamičky, v jejích dlaních. Se skutečnými hvězdami nad hlavou. Janíčkovu

mamičku, snad denně docházející na synův hrob, několik dalších desetiletí střetávám, vždycky má ve tváři smutek a žal jako z kamene vytesaný a nikdy mu nedovolí změknout úsměvem! Takový symbol zármutku až k smrti jsem na jiné tváři nepoznal.

DEN NEZNÁMÝ V ČERVNU 1945

Na trávnících u Vagonky a rybníku v Koutě kluci z Vagonky vrší vatru k zapálení. Je podvečer. Pod klacky nahází patrony a jiné třaskaviny. Vatra vzplane. Kluci schovaní za kládou poslouchají, jak v ohni postupně vybuchuje všechno to, čím jej „podkrmili“. Výbuchy ustanou, oheň dohořívá. Přihodí další halúzí a potom přes plameny jeden za druhým přeskakují jako Jánošíkovi zbojníci. V okamžiku, kdy se nad plameny vznáší patnáctiletý Laďa Hakala, řečený Regýňák z Vagonky, bouchne v ohni něco, co si dalo načas. Laďovi to rozerve levou nohu po kotník. Levačku, se kterou tak šikovně hraje fotbal. Už si nezakope. Bude rád, že se životem prokulhá…

NEZNÁMÝ DEN V LISTOPADU 1945

Pár dní po svých šestadvacátých narozeninách rozhazuje v polích mezi Lanžhotem a Břeclaví hnůj tělesně postižený (hrbatý) Mikuláš Kořínek z čísla 22 u obecné školy, vyučený knihař. Je dáno, že v té oblasti zahájí palbu z pušek ruští vojáci v honu na zajíce. Kulka, které unikl ušák, proletí nohou Mikuláše. Zranění to není těžké a ani smrtelné. Ujmou se ho lékaři z nemocnice ve Valticích. Bohužel, spolu s nimi i špatná hygiena. Mikuláš dostane do nohy prudkou otravu krve. Lékaři ji nezvládnou. Na svátek svatého Mikuláše, dne 6. prosince 1945 Mikuláš Kořínek umírá…

Jako ta nejposlednější pofrontová oběť války, jejíž celkové oběti lidstvo nikdy nespočítá a ani jizvy v Lanžhotě nepřikryjí…

Text Jož. Uher
Foto Jožka Tureček

Souhradská kovárna

Nebyl postavou lešetínský
pan P., který tu koně koval
mezerou v zubech popiskoval
vždy zvesela, ne bolestínsky

Kovárny nízké čoudné stěny
když mistr na dmýchadlo šlapal
aby dal výhni správný zápal
stínohrou byly oživeny

A také jiskry marnou snahou
pableskem v šerosvitném stínu
ozařovaly kovadlinu
jak perlík bušil v ocel žhavou

V popředí pod volným přístřeškem
otcové těžké práce znalí
laciné zorky kouřívali
a souhradský pořádali sněm

Jen kovářův děda fajfku měl
a do ní tabák v kočičáku
S ním nás kluky co hejno ptáků
když zlobili jsme, rozháněl

Vyhasla výheň, mistra oči
a také mnohých usedlíků
Kovárny není, jejich zvyků
Zhasla v životě kolotoči

Jožka Tureček

Mor včelího plodu je už i v Lanžhotě. Je to začátek konce včelaření u nás?

24. března 1930 byl v Lanžhotě založen Včelařský spolek, který už tehdy sdružoval obce Kostice a Tvrdonice. Za celou tuto sedmdesátišestiletou dobu nedošlo k tak nebezpečné chorobě, jako je mor včelího plodu, způsobovaný bakterií PAENIBACILUS LARVAE, který napadá včelí larvy, což vede k jejich zániku a hnilobnému rozkladu ještě v buňkách plástů, kde mikrob vytvoří své spory. Dospělé včely se snaží zahnívající plod z plástů odstranit, a tím roznáší nákazu dále. Spory jsou extrémně odolné, snáší teplotu až 130° C, žádný mráz je nezničí a v půdě a ve včelích úlech vydrží desítky roků. Proto jediným spolehlivým dosavadním způsobem je likvidace ohniska spálením úlů s usmrcenými včelami, zasířením včelínů, veškerého včelařského nářadí, oblečení, kukel, kuřáků aj.

Toto všechno potkalo v letošním roce, kdy byla prokázána tato choroba v MO ČSV, tvrdonského včelaře Miroslava Mráze, kterému bylo spálením zničeno 27 včelstev, 41 úlů a včelařské potřeby. Jistě na tento okamžik bude vždycky vzpomínat se smutkem ve tváři. Ve světě jsou konány pokusy s léčením moru pomocí antibiotik, jejichž zbytky (rezidua) se mohou dostat do medu a způsobovat problémy lidem, kterým by mělo být naordinováno antibiotikum. Toto by nemuselo mít žádoucí účinek, protože původce nemoci by již mohl být odolný po předem zkonzumovaném medu s obsahem antibiotik.

Nyní už budeme žít všichni včelaři v MO ve strachu, kdy se to vyskytne u dalšího včelaře. Navíc mnozí, zvláště starší včelaři, které to postihlo, už včelařit nezačali, což může nastat i u nás, protože členská základna je rovněž přestárlá.

V ČR bylo již spáleno tisíce včelstev, což způsobilo nejen velké finanční ztráty, které se vyplácí jako náhrada za spálená včelstva a stanoviště. Horší jsou však nenahraditelné ztráty včel jako opylovačů, což nakonec poznáme všichni.

Kam to až povede, nebude-li objevena a zavedena nějaká forma léčení této zhoubné nemoci?

Mladá matka – základ úspěšného rozvoje včelstev

Včelí matka je jediná ve včelstvu, dožívá se 3 až 5 roků. Bez ní včelstvo nemůže žít. Ve vrcholném rozvoji včelstva v měsíci květnu až do 21. června je schopna naklást až 3000 vajíček denně, což je větší váha, než sama váží. (To kdyby bylo možné u slepic!) Aby se včelstvo dobře z jara rozvíjelo, je třeba mladé výkonné matky ve stáří 1 až 3 roků. Proto včelaři matky ve třetím roku vyměňují. Aby nebyli odkázáni jen na rojové matky, provádí si chov matek v době vrcholného rozvoje včelstev v měsíci květnu až červnu. Matky chovají ze včelstev, která mají dobré vlastnosti, tj. mírné, nebodavé, klidné, s dobrou snůškou (medařky). Proto se provádí kurz chovu matek. Aby se poznalo stáří matky, provádí se označení acetonovými barvami v abecedním pořadí bílá, červená, modrá, žlutá, přičemž každý přestupný rok začíná barva bílá. Dnes se už také používá nalepování miniaturních štítků s označením roku.

František Matúšek

Lanžhotští včelaři dříve

Na zájezdě

Školení chovu matek

Co nám napověděla výroční schůze lanžhotských rybářů

Již 11. února 2007 se uskutečnila v restauraci Podlužan výroční schůze Místní organizace Moravského rybářského svazu. Místní organizace má přes 300 dospělých členů a 25 rybářského potěru – mládeže, kterou vede Radim Tureček. Patří mezi největší zájmové organizace ve městě, je samofinancující organizací. Její hospodaření jak v příjmech, tak i ve výdajích se počítá ve statisících. Vede podvojné

účetnictví dle zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví a z hlediska zákona o daních z příjmu dle zákona č. 586/1992 a § 18, odst. 3 jako organizace, která není založena za účelem podnikání.

Schůze se zúčastnilo 148 členů, což je 48 %, byla to největší účast za poslední roky. Zvláštní pozornosti si zasloužilo i to, že se jí poprvé zúčastnil také starosta města František Hrnčíř, který byl překvapen vysokou účastí, dobrým řízením a programem schůze. Také on přednesl svůj příspěvek, ve kterém seznámil přítomné s návrhy v rámci úprav a protipovodňových opatření, která se budou týkat rybářského revíru v budoucích letech.

Mimořádnou pozornost upoutala také zpráva hospodáře Jiřího Balgy. Z jeho zprávy vyplývá, že členové navštívili celkem 27 rybářských revírů, kde bylo provedeno 7 350 docházek a bylo uloveno 2 560 ks ryb o celkové váze 5 165,3 kg, takže na jednoho člena vychází, že ulovil v průměru 8 kusů ryb o váze 15,7 kg.

Mimo jiné bylo uloveno:

kaprů	915 ks o váze	3 107,9 kg
línů	16 ks o váze	9,9 kg
cejnů	251 ks o váze	208,9 kg
parem	110 ks o váze	204,7 kg
štik	128 ks o váze	306,6 kg
candátů	88 ks o váze	168,9 kg
sumců	49 ks o váze	390,2 kg
úhořů	62 ks o váze	39,5 kg
amurů	21 ks o váze	126,4 kg
tolstolobitů	17 ks o váze	206 kg
karasů	338 ks o váze	184,1 kg

Členové místní organizace jsou povinni dle stanov a usnesení výroční členské schůze odpracovat 10 hodin ve prospěch rybářů, což činí více než 3 000 hodin pro zkrášlení přírody. Je to především úprava terénu u rybářských vod, zvláště u rybníka v Koutě, sekání ledu v zimě, aby nedošlo k úhynu ryb nedostatkem kyslíku, pořadatelská služba při závodech, střežení rybníku při čerpání vody před lovením v noci aj. Máme mezi sebou i členy, kteří „nerespektují" jen 10ti hodinovou povinnost, ale sami iniciativně přiloží ruku k dílu, když vidí, že je třeba něco udělat. Mezi ně patří členové Milan Luc, Milan Florian, Zdeněk Čápek a Jan Kycl. Za to jim organizace děkuje.

V letošním roce dojde k zakoupení ryb v hodnotě přes 150 000 korun. Dnes už patří většina vodních ploch, kde mohou rybáři sportovně rybařit, aniž by je vítala tabule „Soukromý majetek, vstup zakázán", do vlastnictví rybářů. Toto je největší klad a úspěch Místní organizace Moravského rybářského svazu v Lanžhotě.

I letos budou ještě vykupovány vodní plochy s přilehlými pozemky, jež si vyžádají částku hodně přes sto tisíc korun. Tím bude téměř ukončen výkup vodních ploch a pozemků. Letos bude opravena rybářská bouda u rybníka v Koutě, aby svým stávajícím vzhledem nekazila okolí rybníka. Oprava bude stát kolem 60 000 Kč a hodně brigádnické práce členů.

František Matúšek

Malá bilance a zamyšlení

Nejprve musím citovat článek z minulého zpravodaje: *Lanžhot byl vždy pojmem v podlužáckém folklóru. Dnes tuto pozici zachraňuje pouze pěvecký sbor žen a mužů a pár jedinců …* atd. Ano, nekritizuji, pouze konstatuji.

K nim musíme samozřejmě ještě připočítat krojovanou chasu, která už, bohužel, není tak početná jako dříve. Myslím, že v dnešní přetechnizované době nemůžeme toto dětem a mládeži vyčítat. My starší pro to musíme něco udělat. Když jsem byl já dítě školou povinné, zpívalo se prostě všude. Kolik asi dnes existuje rodin, kde si s dětmi zazpívají? Nezpívá se prostě vůbec. Nemůžeme všechno svádět na hudební výuku ve školách. Podle odborníků je pro zpěv nejdůležitější období od narození dítěte asi po 5. třídu základní školy. Proto prosím rodiče, prarodiče, všechny vedoucí nejen pěveckých kroužků a učitele ve školách, zpívejte s dětmi co nejvíc. Nemyslím tím jen folklór, ale všechny hudební žánry, protože zanedlouho si nezazpívají ani trampové s kytarou u táboráku.

Scházíme se pravidelně v pátek večer na dvě až tři hodiny s chasou od 15 do 18 let. V tomto věku je už pozdě se zpěvem začínat. Loni po první zkoušce jsem to chtěl vzdát, ale za ten necelý rok zpívání, je už znát velký pokrok. Nejkrásnější je, že teď chtějí zpívat neustále a baví je to. Čeká nás ale ještě kus práce, než doženeme, co ve zpěvu v dětství zameškali.

Stejná situace je i u dětského souboru. Děvčata jsou v tomto ohledu daleko lepší než kluci. Teprve začínáme, tak se zpěv jistě zlepší. S Lanžhotčánkem jsme odvedli hodně práce, připomeňme účast na plesech s Českou besedou, nastudování už čtyř dětských pásem a různých vystoupení, naposledy okresní verbířské soutěže v Bulharech a Podlužáckých slavností ve Tvrdonicích . Patříme mezi nejmladší dětské soubory, nemůžeme hned očekávat nějaké velké úspěchy v konkurenci s ostatními, daleko staršími soubory. Pokud vydržíme, úspěchy se určitě dostaví. Kádr souboru se již vcelku stabilizoval, ale to nebrání novým zájemcům, aby do našeho souboru vstoupili. Děti se neustále zlepšují, své snažení později zúročí v chase, ve kvalitních souborech i při vystoupeních v zahraničí.

Nyní skončila první fáze našeho účinkování a všem dětem se ušily nové kroje. Touto cestou bych chtěl poděkovat především všem ženám, které kroje v tak krátké době ušily, také všem dárcům doplňků krojů a rekvizit a těm, kteří nám je půjčili. Co nám ještě schází, je cimbálová muzika. Proto vyzývám rodiče dětí od 1. třídy a výš, aby je přihlásili na výuku hry na housle, která se bude od 1.9.2007 vyučovat v pobočce LŠU na Masarykově ZŠ v Lanžhotě. Nástroje budou dětem zapůjčeny. Založení dětské cimbálové muziky, která by spolupracovala se souborem, je pro nás velkým úkolem.

Když si přečtete některé turistické brožurky, je v nich uvedeno, že Lanžhot je obec s velkou folklórní tradicí. Aby to byla pravdivá informace,

pomáháme mladým v chase, založili jsme dětský národopisný soubor. I starosta se v novoročním projevu zmínil, že toto je jednou z hlavních priorit v našem městě. Když stojíte na hody na náměstí, sedíte v hospodě nebo jste u někoho na návštěvě, slyšíte jenom samou kritiku. Proto, když jsme měli první samostatné vystoupení našeho souboru ke Dni matek a viděli jsme v sále Podlužanu kromě rodičů a rodin účinkujících jen pár desítek lidí, byl to pro nás smutný zážitek. Nevím, co k tomu více dodat. Pokud nám to zdraví dovolí, budeme samozřejmě dále pokračovat v tom, co jsme započali. Rád bych skončil pozitivně, a tak doufám, že se časem situace změní a Lanžhot bude znovu zářit na folklorním a kulturním poli.

Pavel Uher

DĚTI TVOŘILY

Region Podluží uspořádal ve dnech 21. - 25. 5 2007 regionální výtvarné sympozium - řemeslnou a výtvarnou dílnu pro žáky základních škol obcí regionu nazvanou „Život na dolním toku Moravy“. V rámci stejnojmenného projektu, realizovaného a spolufinancovaného Fondem mikroprojektů iniciativy INTERREGIA Česko-Slovensko, bylo po celou dobu realizace projektu partnerem Občanské sdružení Veleš, sdružení Martina Čulena pro zachování historie a kultury obce Brodské.

V dubnu 2007 byla vyhlášena výtvarná soutěž pro žáky základních škol Regionu Podluží a Brodského s uzávěrkou v pátek 18. května 2007. Soutěžilo se ve dvou oblastech: „Zvyky a tradice“ a „Krajinné a přírodní bohatství“. Témata byla dále rozdělena dle věkových kategorií na 1. a 2.

stupeň ZŠ. Povoleny byly klasické techniky malba a kresba, nikoliv práce na PC. Své výtvory mohli mladí výtvarníci doručit osobně nebo zaslat poštou na adresu sídla Regionu Podluží.

Celkem bylo do soutěže přihlášeno 250 působivých prací. Porota složená z hostů sympozia a ze zástupců základních škol zasedala v pondělí 21. května. Děti do svých výtvorů daly opravdu velký kus energie i srdce, a proto nebyl výběr nejlepších dětských prací jednoduchou záležitostí. I když by porota nejraději udělila cenu všem dětem, vybrala nakonec 17 nejpůsobivějších prací, které ohodnotila.

Od úterý 22. do pátku 25. května, pak probíhala samotná „dětská“ dílna, jíž se zúčastnilo na 300 žáků základních i mateřských škol. Postupně se tak v jednotlivých dnech zúčastnili řemeslné a výtvarné dílny žáci ze základní školy v Lanžhotě, Tvrdonicích a Kosticích, v Lužicích, Dolních Bojanovicích a Týnci, ve Starém Poddvorově, Prušánkách a Moravské Nové Vsi, v Moravském Žižkově a Hruškách a také ze slovenské základní školy v Brodském a mateřské školy ve Tvrdonicích. Děti mohly denně od 8.30 do 13 hodin zhlédnout ukázky a osvojit si základní techniky používané při škrabání kraslic, malování mašlí a ornamentů, pletení z proutí, drátkování, kreslení a malbě, dále si vyzkoušet práci s keramickou hlínou a zhlédnout pracovní postupy při uměleckém zpracování dřeva či práci na hrnčířském kruhu.

Řemeslná a výtvarná dílna „Život na dolním toku Moravy“ byla završena v pátek za účasti všech pozvaných hostů slavnostní vernisáží. Po vyhlášení vítězů regionální výtvarné soutěže byla galerie řemeslné a výtvarné dílny zpřístupněna široké veřejnosti. Program doprovázel dětský folklorní soubor Jatelinka z Moravské Nové Vsi se svou cimbálovou muzikou. Galerie řemeslné a výtvarné dílny bude otevřena až do neděle 10. června 2007.

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ. K JEHO REALIZACI BYLO VYUŽITO FONDU MIKROPROJEKTŮ SPRAVOVANÉHO REGIONEM BÍLÉ KARPATY.

Martina Kaufová

JAK DĚTI VYUŽÍVAJÍ VOLNÝ ČAS?

Blíží se konec školního roku, žáci dohánějí v učivu, co nestíhali v celém roce a snaží se ještě na poslední chvíli vylepšit svůj prospěch. Vždyť za chvíli si vyzvednou vysvědčení a pak už hurá na prázdniny. Ten, kdo má za sebou povinnou školní docházku, mi dá jistě za pravdu, že škola není jen učení, učení a učení. Dětem to možná tak připadá, ale až s odstupem času si uvědomí, kolik zážitků mají právě ze školních let. Všichni pak rádi vzpomínají na kamarády, legraci i lumpárny.

Každý den, když skončí vyučování, těší se všichni domů.Všechny děti jsou rády, že mají konečně volno. Ještě udělat pár domácích úkolů a pak…?! Pro někoho jasná volba. Sedne si k počítači, půjde na ryby, na hřiště, do kroužku, ke kamarádovi, nebo jen tak ven. Ale je spousta dětí, které neví co dělat, nudí se. Jak má dítě využívat svůj volný čas, by se mělo naučit v rodině i ve škole.

Masarykova základní škola zřídila v roce 2000 školní klub, který by měl žákům nabízet vhodné podněty k vyplnění volného času, podchytit jejich zájem a nadání.

Mezi pravidelnou činnost ŠK patří zájmové kroužky. V tomto roce jsme nabídli kroužek anglického jazyka a ruského jazyka, taneční pohybové studio, míčové hry, florbal a turistický skautský oddíl. Zápisné do zájmového kroužku je 200,- Kč na půl roku. Bohužel se potýkáme s nedostatkem vedoucích kroužků. Ráda bych proto apelovala na veřejnost, rodiče i studenty. Máte-li chuť pracovat s dětmi, přihlaste se v kanceláři školy.

Příležitostná činnost se odvíjí podle ročního plánu. V letošním roce jsme pro žáky přichystali spoustu soutěží, závodů i společných akcí. V říjnu to byla již tradiční drakiáda a dýňování, dále pak „Lanžhot hledá superstar“, závody autíček na ovládání, turnaj v kulečníku, v listopadu proběhla výtvarná soutěž, v prosinci jsme vyráběli ozdoby z vizovického těsta a byla soutěž o nej vánoční stromek a o nej vánoční přání. Leden a únor patřil turnajům v kulečníku a stolním fotbalu, v březnu se hrály piškvorky. V dubnu jsme se zúčastnili závodů v lanovém centru ve zdolávání lanových překážek a v květnu jsme jezdili na kolečkových bruslích v Lanžhotě i na štafetovém závodě v Lužicích. Všechny akce pořádal školní klub, někdy pomáhali s organizací žáci z různých tříd nebo ze žákovského parlamentu. Zvláštní poděkování patří žákům 5.A třídy, kteří přicházeli s novými nápady a nebáli se je sami také realizovat. Mezi další příležitostné činnosti patří ještě akce pořádané školní družinou a to hlavně pro mladší žáky. Školní družina zrealizovala dvě návštěvy divadelního představení v Brně, besedy v knihovně, soutěže v pexesu, „Člověče, nezlob se“, piškvorkách, twistru a výtvarné soutěže.

Při spontánní činnosti ve školním klubu žáci využívají hlavně počítače, mají možnost využít služeb internetu a své práce si také vytisknout. Žáci střední věkové kategorie, pro které je klub určen, velmi kladně hodnotí kvalitní vybavení audiovizuální technikou a útulné posezení. Pro aktivní relaxaci slouží žákům stůl na stolní tenis, stolový fotbal, šipky, kulečník a různé společenské hry.

Prázdninová činnost školního klubu je zaměřena na realizaci příměstského tábora pro žáky 1. – 5. třídy. Letos chceme rodičům nabídnout již třetí ročník, a to v termínu od 30.7. do 3. 8. 2007. Rodiče, kteří mají zájem přihlásit své dítě na příměstský tábor, si mohou přihlášku vyzvednout v kanceláři školy.

Nabídka aktivit na mimoškolní činnost je široká a každý si může vybrat aktivitu podle svých zájmů.

Bc. Straková Miroslava

TANCEM MŮŽETE VYJÁDŘIT SVÉ POCITY

Školní klub při Masarykově základní škole v Lanžhotě uspořádal již 4. ročník soutěžní přehlídky dětského tance, která má název „Pódiová skladba“. Soutěž se konala v neděli 20. května ve sportovní hale a zúčastnilo se jí 190 tanečníků. Soutěžilo se ve dvou disciplínách: 1/ Parketové taneční kompozice a 2/ Diskotékové formace + aerobic. První disciplína zahrnuje všechny volné kompoziční choreografie, využívající techniku baletu, jazzu, scénického a moderního tance - zejména komorního rázu nebo vyjadřující určitý děj nebo náladu. Do disciplíny druhé patří formace využívající ke svému ztvárnění techniky diskotékových a módních tanců s využitím výrazových prostředků pro taneční parket.

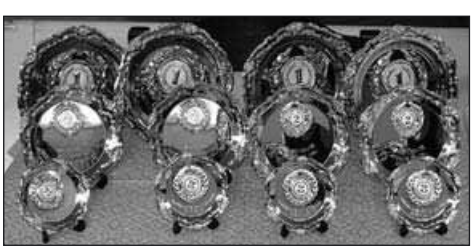

Přijely k nám taneční soubory z celého kraje a také zahraniční soubor ze Gbelů. Úroveň všech vystoupení byla vynikající a pětičlenná porota to neměla vůbec jednoduché. Kdo sledoval již dřívější ročníky soutěže, mohl se přesvědčit, že zájem o moderní tanec je u mládeže velký a jejich vystoupení jsou čím dál víc profesionálnější, přestože se jedná o amatérské soubory.

Také u nás máme taneční soubor s názvem Pohybové studio, který již tradičně předvádí skvělé výkony na různých tanečních přehlídkách. Zakladatelkou souboru byla Petra Racková, která také založila tradici pořádání těchto tanečních soutěží v Lanžhotě. Její nástupkyní a vedoucí souboru v současné době je Marcela Machová. Pohybovým studiem již prošla velká řada mladých děvčat.

Soubor má dvě oddělení. Mladší se chystají na veřejné vystoupení až příští rok a starší dívky se zúčastnily přehlídky v Hustopečích a soutěže v Brně. A právě z Brna, z mezinárodního tanečního festivalu dětských neprofesionálních souborů, si přivezly vítězný pohár. V Lanžhotě děvčata předvedla dvě vystoupení. S vystoupením School dance se umístila na 3. místě a s vystoupením Bittersweet symfony obsadila místo 4. Choreografii Bittersweet symfony si děvčata vymýšlela sama, protože to byla jedna z podmínek účasti na chystaném Coca - Cola Dance Team v Praze.

Tanec je úžasný prostředek, kterým můžeme vyjádřit vlastní pocity, náladu i to, co nelze říct slovy. Ovládat své tělo je však docela kumšt, ale všemu se dá naučit. A kdo má chuť tancovat a něco se naučit, může se přihlásit po prázdninách do tanečního kroužku při základní škole k paní Machové. Jsou vítáni žáčci od 1. až do 9. třídy. *Bc. Straková Miroslava*

PŮJDE FLORBALOVÉ MUŽSTVO DO LIGY?

Historie florbalu v Lanžhotě sahá až kamsi do roku 2000, kdy učitel Manfred Líbal uskutečnil první florbalové kroky na místní základní škole. Již o rok později se o sobotních večerech začalo scházet jádro budoucího florbalového oddílu. V roce 2002 vznikl nápad zaregistrovat se do soutěže. První sezonu zahájilo devět nadšenců turnajem ve Slavičíně. Byli to Manfred Líbal, Ladislav Straka, Miroslav Straka, Pavel Hallang, Petr Hallang, Dalibor Horák, Jaroslav Drahokoupil, Marek Trčka a Marek Uhlíř. První zápasy dopadly překvapivě dobře, prohráli jsme pouze 8 : 2 a 7 : 2. Zato další turnaj nás postavil oběma nohama na zem. Brno a Kroměříž nám uštědřily historicky nejvyšší porážky 18 : 1 a 14 : 2. Ještě v první sezóně se přidali Tomáš Čejka, Petr Gál, Miroslav Máčal a Jaroslav Hluchý, kteří měli již dřívější zkušenosti s florbalem, a také Dalibor Kováč s Tomášem Frýdkem. Když jsme angažovali i gólmany Aleše Kudlíka a Petra Foukala, směřovali jsme pomalu, ale jistě za historickým vítězstvím. Dočkali jsme se 18. 1. 2003, kdy jsme porazili TJS Gullivers Komín B v poměru 7:6. Sezónu jsme zakončili pouze se třemi výhrami a šesti body na posledním místě tabulky s děsivým skóre 59: 149. Rozrůstající se kádr a zkušenosti byly příslibem pro další, lepší soutěžní ročníky.

Do druhé sezóny už naskočili dnešní opory Drahomír Mach, Petr Sůkal a gólman Adam Joch. Sezóna se nám povedla. Se čtyřmi týmy z osmičlenné skupiny jsme neztratili ani bod. S ostatními týmy už byly zápasy vyrovnanější. Výsledkem sezóny bylo 13 výher, 2 remízy, 6 proher, 28 bodů, skóre 117:87. Drahomír Mach se stal nejlepším střelcem soutěže a od postupu nás dělil jeden jediný bod.

Ve třetí sezóně se kádr nijak výrazně nerozrostl. Celou jsme ji odehráli v téměř neměnné sestavě: brankář Adam Joch, obránci Petr Gál, Manfred Líbal, Jaroslav Drahokoupil, Martin Lux a útočníci Drahomír Mach, Petr Sůkal, Tomáš Čejka, Marek Uhlíř, Jaroslav Hluchý, Tomáš Osička. Cíl byl jednoznačný, ale díky přeskupení soutěží jsme hráli s mnoha novými týmy. Do sezóny jsme vstoupili váhavě, ale postupně jsme stabilizovali výkonnost a šest kol před koncem nám patřilo druhé místo v tabulce. V závěru se naše výsledky výrazně zhoršily, ale postup nám naštěstí neunikl. Výsledkem bylo 26 bodů za 12 výher, 2 remízy a 10 proher při skóre 109:91. Drahomír Mach se stal znovu nejlepším střelcem a přidal i vítězství v kanadském bodování.

Sezóna 2005/2006 byla naší první v jihomoravském přeboru. K týmu se přidali odchovanci Michal Bernát a Jaroslav Bartoš. Opět jsme předváděli dobré výkony a po polovině soutěže nám patřilo třetí místo. Poté ale přišel zlom a klesali jsme tabulkou dolů. Skončili jsme na šestém místě z jedenácti účastníků přeboru. Vybojovali jsme 21 bodů za 10 výher, 1 remízu a 9 proher při skóre 79:84.

Letošní sezóna pro nás byla zlomová. Kvůli velkému počtu mladých hráčů jsme založili B tým. A tým hrál jihomoravský přebor, B tým jihomoravskou soutěž. Z nově příchozích hráčů stojí za zmínku především výkony Petra Gála mladšího

a Igora Fanty. Celou sezónu nás provázela zranění klíčových hráčů, to se často projevovalo na výsledcích. 9. místo z 13 účastníků, 28 bodů za 9 výher, 1 remízu a 14 proher při skóre 125:110 je v případě A týmu zklamáním, vzhledem k okolnostem to ale není nejhorší. U B týmu to bylo mnohem lepší. Až do konce sezóny bojoval o přední příčky v tabulce. Díky nezvládnutému poslednímu turnaji z toho bylo 4. místo se 48 body za 16 výher, žádnou remízu a 8 proher při skóre 146:94. Z této sezóny vyplývá, že máme útočně laděný tým, který může při lepší hře v obraně pomýšlet možná i na postup do jihomoravské ligy. *<PG>*

Košíkářky mají na ligu, ale…

Mladší žákyně odehrály v oblastním přeboru 24 mistrovských zápasů, z toho bylo 20 vítězných a 4 porážky. V soutěži zvítězily s náskokem deseti bodů před druhým ČKD Blansko, VALOSUN Brno a GAMBRINUS Brno. Zajistily si účast na turnaji o postup do žákovské ligy. Turnaje se zúčastníme, ale **v případě postupu budeme muset z finančních důvodů odstoupit**. Žákovská liga totiž vyžaduje 130 000 Kč, kterými se musí oddíl prokázat před zahájením soutěže.

V dubnu se žákyně zúčastnily mezinárodního turnaje MAC DONALD CUP v Ostravě. Turnaje se zúčastnilo 600 dívek a chlapců, hrálo se ve třech kategoriích. Naše basketbalistky hrály ve skupině se silnými soupeřkami z Moskvy, Budapešti, Sierakovic a Ostravy. Ze sedmi oddílů obsadily čtvrté místo. S Moskvou hrály vyrovnaný zápas o třetí místo, ale vlastními chybami tento zápas prohrály. Přestože jim třetí místo uniklo, byl tento turnaj pro ně velkým úspěchem a přínosem. Naše hráčka **Lucie Štáhlová byla vybrána do nejlepší pětky turnaje**.

Další turnaj odehrály v Polesanech u Nitry, kde se umístily **na prvním místě a získaly pěkný pohár**.

Během dubna a května odehrály také přátelské zápasy s Ratíškovicemi, Hovorany a Kobylím a ve všech byly úspěšné a zvítězily.

Ve květnu rovněž přijaly pozvání do polské Poznaně, kde obsadily druhé místo za Olympií Poznaň. Polští sportovci pro ně připravili pěkné výlety po okolí Poznaně, děvčata si prohlédla také staré město Poznaň.

Za týden po příjezdu z Polska byly hráčky pozvány na turnaj do Blanska, kde obsadily druhé místo za mladšími dorostenkami z Blanska. Turnaje se zúčastnilo 6 družstev.

Sokol Lanžhot bude reprezentovat pět hráček, mladších žákyň, na celosvětové sportovní akci ve Francii. Jsou to Lucie Štáhlová, Dagmar Jurošková, Jana Hloušková, Klára Šubíková a Klára Veverková. Tato akce se bude konat od 10. do 15. července. Pořádá ji sportovní organizace OREL.

Na soustředění pojedou žákyně letos od 13. do 20. srpna do Nového Města na Moravě, kde se budou připravovat na další sezónu. O prázdninách budou děvčata trénovat samostatně střelbu a vytrvalost. Je jenom na nich, jak budou na sobě pracovat a kolik úsilí dají do samostatného tréninku, protože si musí uvědomit, že pokud chtějí něčeho dosáhnout, není to nikdy zadarmo.

Jak jsem již dříve uváděl, všechny turnaje i soustředění si musíme hradit sami, jak hráčky, tak trenéři. Pokud v dnešní době nemá sportovní oddíl dobrého sponzora, nemá šanci uspět. Proto také bych chtěl poděkovat městu Lanžhot a všem rodičům, kteří nám během celé sezóny pomáhali a náš oddíl podporovali.

Za oddíl mladších žákyň
trenér Jaromír Maruška

FOTBALOVÉ JUBILEUM

MOTTO: Tá lanžocká jedenáctka, /to sú chlapci vybraní, vybraní/. Obrana je jako skála, / žádného se nebojí, nebojí/. A ten golman, to je spása, / když on začne, šecko jásá/. Halvové jsou, znají hrát, / když jde fotbal kryplovat…/.

Tuto písničku mi v neúplném slovním znění přezpívala nedávno paní Anna Sýkorová – Šestáková (ročník 1919). V letech třicátých a čtyřicátých patřila mezi největší fanynky lanžhotských fotbalistů. **„Se súsedú Mařkú Mikulíčovú-Ryčovskú sme aj za svobodna prodávaly u pokladny lístky za korunu!“**

O letošním jaru uplynulo už 85 let od založení sportovního klubu, tj. SK Lanžhot, což byl pouze klub **fotbalový**. Psal se rok 1922… Tato vzpomínka nemá být širokým a podrobným popsáním historie, která se od vzniku klubu po současnost, kdy už je klub mnoho desetiletí jako fotbalový oddíl součástí TJ Sokol, rozvinula. Takto je zachycena v několika brožurách, které sepsal loni zemřelý Laďa Tuček.

Ze zakladatelů připomenu jenom jejich vůdcovskou osobnost **Františka Kocandu** a z těch nejvýraznějších úspěchů fotbalistů samotných roky 1949, kdy se dorost stal druhým nejlepším v Československu, 1953-54 se první mužstvo stává nejlepším v kraji Brno a příští dvě sezóny bojuje ve druhé fotbalové lize. Z hráčů hned několika generací bych mohl vyjmenovat mnoho skutečně **velkých hráčů**, ale to bych porušil svůj slib stručnosti tohoto zavzpomínání.

Chtěl bych pozornost čtenářů a hlavně možných pamětníků upřít k vzácné fotografii, kterou náš zpravodaj mírně zvětšenou přetiskuje. Poznámka na rubu originální fotografie udává jako datum jejího vzniku **srpen 1932**, tudíž před 75 lety. Hráči na ní v tzv. **sešívaných**, tj. slávistických, dresech s bílou hvězdou v tmavém poli, jsou zcela určitě z klubu SK Lanžhot. Ti v dresech tmavých, možná červených – rudých, by mohli patřit do druhého lanžhotského fotbalového klubu, jímž byla **Rudá hvězda Lanžhot**.

Velmi zajímavým a až doposud nepoznaným je hřiště, na kterém byl snímek pořízen. V humnech za prvním vysokým hráčem zleva (v bílých nákolenkách) je dokonce domek se slaměnou střechou! Za zády většiny hráčů je jedna z fotbalových branek. S jistotou lze soudit, že nejde o dnešní, tzn. staré, hřiště na Pastvisku. Kde tedy? Že by se jednalo o vůbec nejprvnější lanžhotské hřiště, které se nacházelo blíž k rybníku v Koutě? Pomůže někdo z čtenářů?

Ovšem co nás nejvíce zajímá, jsou osoby na fotografii; **hráči i civilové**. O jejich tzv. identifikaci jsem poprosil jak už výše zmíněnou paní **Annu Sýkorovou**, tak i paní **Boženu Trubačovou** (ročník 1913!). Zde je výsledek. A začneme vždy zleva v pohledu na fotku:

Druhým v pořadí je předseda SK Lanžhot František Kocanda, čtvrtým Antonín Straka, řečený Klifton, pátým Josef Mikulič – Maják, šestým Josef Holobrádek, jedenáctým Miroslav Maděřič, třináctým Jakub Tuček – Blažej, osmnáctým Antonín Trubač (manžel paní Boženy, hráli s ním ještě dva jeho bratři), dvacátým Jan Netopilík – Pilík, jednadvacátým František Gajda (zastřelen jako převaděč přes hranice v r. 1950), dvaadvacátým František Tuček – Fanyt, čtyřiadvacátým Bohumil Trčka a šestadvacátým brankář Josef Bartoš – Šlapátek. Tyto údaje nejsou ve všech případech stoprocentně jisté. Možná by nám mohla pomoct ještě nejstarší naše občanka paní Štvrtecká (ročník 1909).

Jubileum lanžhotské kopané nezastihuje, bohužel, její současnost v tom nejlepším výkonnostním postavení a rozpoložení, i když o takové kvalitě fotbalových hřišť, jejich vybavení, ale také o ostatních materiálních prostředcích pro hráče samotné, od základen nejmladších počínaje, se mnoha a mnoha lanžhotským fotbalovým generacím, a to částečně ještě i v letech padesátých minulého století, ani jen nesnilo…

Sportovní, tedy i fotbalový, život jde dál a hráli bychom si, kdo ví na jaké proroky, kdybychom o budoucnosti lanžhotského fotbalu chtěli uvažovat tak či tak. Je tu zpráva, že na soupisku fotbalových dorostenců pražského klubu SK Slavia se dostává jeden náš velký lanžhotský fotbalový talent. Pokud se zrodí další a zůstanou, možná něco z dávné slávy svých fotbalových předků na lanžhotské fotbalové hřiště vrátí.

Enom dime! *Jož. Uher*

PODĚKOVÁNÍ

Už je to hodně dávno (že, Jozi?), co na pověstný hřebíček pověsil kopačky jeden z nejrychlejších lanžhotských pravých útočníků legendárního mančaftu z první poloviny padesátých let minulého století (dvojnásobný vítěz krajského přeboru, dvousezonní účastník druhé ligy) a loni na podzim se vzdal dlouholeté a nadmíru svědomitě vykonávané funkce hospodáře fotbalového hřiště na Pastvisku – tenorista a člověk s citem pro humor (asi po tatíčkovi) **Jožka Škrobáček**. Jménem všech, kterým hřiště na Pastvisku bývávalo krásným druhým domovem, mu za tuto jeho obětavou a z lásky vykonávanou práci, už ne v kopačkách, dodatečně děkuji! S vírou, že jeho nástupci se jeho odkazu nezpronevěří, s vědomím, že pečují i o jistý druh **lanžhotské fotbalové památky**, o poslední původní trávník lanžhotských pastvisk, jejichž historii lidská paměť neobsáhne. Vždyť ani jen ta fotbalová by se nevešla do tisícistránkové knihy. **Jožko, ještě jednou, díky!**

- ulka -

S U C H O

Chodníček v letních lukách suchem vylízaný,
praskliny jako v barvách starých obrazů.
Do trávy žhavým zubem vítr zahryzaný.
Potok je jako vetchý kousek provazu.

Stín jako med ven z lesa přes hráz keřů teče,
pohltil nahé tělo dívky jako květ;
než se k ní mladík také do nahosti svleče,
předtuchou vášně celý les se počne chvět.

Na slunci v lukách v žáru umírají motýli
a provaz potoka už nehet sucha sem tam trhá.
Když těla zpocená se jedno v druhé uchýlí,
tu Satyr noci síť jak lačný lovec na ně vrhá…

Sucho s neuhasitelnou žízní a s vyprahlostí až k smrti, to je krajina nitra člověka, v níž žhne slunce nelásky až k zešílení. Není druhého člověka, který by v ní vrhal stín na místa nejbolestnější. Neslyšet ani ten nejtenčí pramének konejšivých slov. Jen výčitky létají na očním pozadí jako ohniví čerti. Schází chladivý vánek příslibů, zadržovaný tarasem nepřízně osudu. A pak se přižene bouře, která odvalí z cesty balvany žhavosti před přece jenom přicházející láskou, která najde vodu a stín. A v něm ti dva, jejichž věrnost přemohla sucho a jeho smrtící žízeň i vyprahlost. Země prvním zeleným stéblem trávy vydá i další dosud trpící svědectví o naději, kterou nepolapí ani síť Satyra…

Jož. Uher

ZVEME VÁS NA KULTURNÍ AKCE

Kulturní komise při Městském úřadě Lanžhot Vás srdečně zve
na přehlídku dechovek

LANŽHOT METODĚJE PRAJKY

ve středu **4. července 2007** v 19.30 hod.
na Slovácké dvoře hospody U Bartošů.
Účinkují: Hornobojani, Záhorienka a Vlčnovjanka,
která bude po skončení přehlídky hrát k tanci.

Dobrovolný sbor hasičů Lanžhot Vás zve
na 7. ročník soutěže v požárním útoku

O POHÁR STAROSTY MĚSTA LANŽHOT

Ve čtvrtek **5. července 2007** na fotbalovém hřišti na Šlajsi.
Začátek ve 14:00 hod., občerstvení zajištěno,
výstava hasičské techniky.

Slovácká chasa z Lanžhota Vás zve na tradiční

KROJOVÝ VÝLET

V neděli **15. července 2007**
na Slováckém dvoře hospody U Bartošů.
Hraje dechová hudba Pálavanka.
Odchod chasy z Náměstí ve 14.00 hod.

Kulturní komise při Městském úřadě Lanžhot
Vás srdečně zve na soutěž lidových vypravěčů

O LANŽHOTSKÝ PŘEGULŇÁK

v neděli **5. srpna 2007** v 16.00 hod.
na Slováckém dvoře hospody U Bartošů.
Vystoupí lidoví vypravěči, ženské sbory a cimbálová muzika.

Slovácká chasa z Lanžhota Vás zve na

ZAHRÁVÁNÍ HODŮ

v neděli **19. srpna 2007** na Náměstí.
Hraje dechová hudba Podlužanka.
Začátek ve 14.00 hod.

OMLUVA

Omlouvám se panu J. Uhrovi za chybu v básni Růže, uveřejněné v minulém zpravodaji. Poslední verš je správně:

*Koupila je maminka, a přidala **mu** jitrnici,*
modlitbu, když viděla jak ztěžka mizí ve vánici..

Rovněž se omlouvám panu J. Turečkovi za chybu v básni Jarní vidění.
Správný verš:

Viděl jsem i mužskou paniku
spjatou s neslyšnou hudbou štěstí
i zasněné oči básníků –
*to všechno příslib jara **věstí**.*

Jaroslava Bartošová

SVÉ SLUŽBY NABÍZÍ:

ADAMEC MIROSLAV
Kostická 15, Lanžhot, Tel.: 728 711 531
☛ **zednické práce všeho druhu. Krby klasické, horkovzdušné a zahradní**.

VALIŠ MILOSLAV
Krátká 6, Lanžhot, Tel.: 519 336 075
☛ **zateplení a povrchová úprava fasád, zednické a obkladačské práce.**

ŠVEC ALOIS
Břeclavská 26. Lanžhot, Tel.: 519 336 421, mobil: 721 088 656
☛ **opravy praček a myček.**

CHCETE PRODAT, KOUPIT, PRONAJMOUT RODINNÝ DŮM, BYT NEBO POZEMEK? JSME TADY PRO VÁS!

SCHMIDT REALITY

Spolupracujeme s Městem Lanžhot a ZDARMA pro Vás zajistíme:

- zprostředkování prodeje nemovitosti, osobního realitního makléře
- odborné posouzení tržní ceny nemovitosti
- přípravu smluv, kompletní právní servis, finanční služby
- vklad vlastnického práva na katastr nemovitostí a dohlížení na průběh řízení
- plošnou inzerci formou realitních serverů po celé České republice
- tištěnou inzerci – realitní katalog, regionální tisk
- informační vývěsky

Kontaktujte nás: Realitní kancelář SCHMIDT REALITY, ul. 17. listopadu 2, 690 02 Břeclav
Mob.: 605 731 569, tel.: 519 353 911, info@schmidt-reality.cz, www.schmidt-reality.cz

!!Neváhejte a staňte se i Vy našimi dalšími spokojenými zákazníky!!

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 800 ks, vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, e-mail: urad@lanzhot.cz, tel.: 519 336 107 místo vydávání Lanžhot, odpovědná redaktorka Jaroslava Bartošová, telefon 519 336 794, e-mail: bartosova@lanzhot.cz. Vyhrazujeme si právo na gramatickou úpravu textů. Vyšlo: červen 2007. Tisk z dodaných podkladů: Tiskárna Blažej Pálka, Břeclav. Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687.

Školní klub při Masarykově základní škole Lanžhot

Z historie lanžhotské pohlednice

